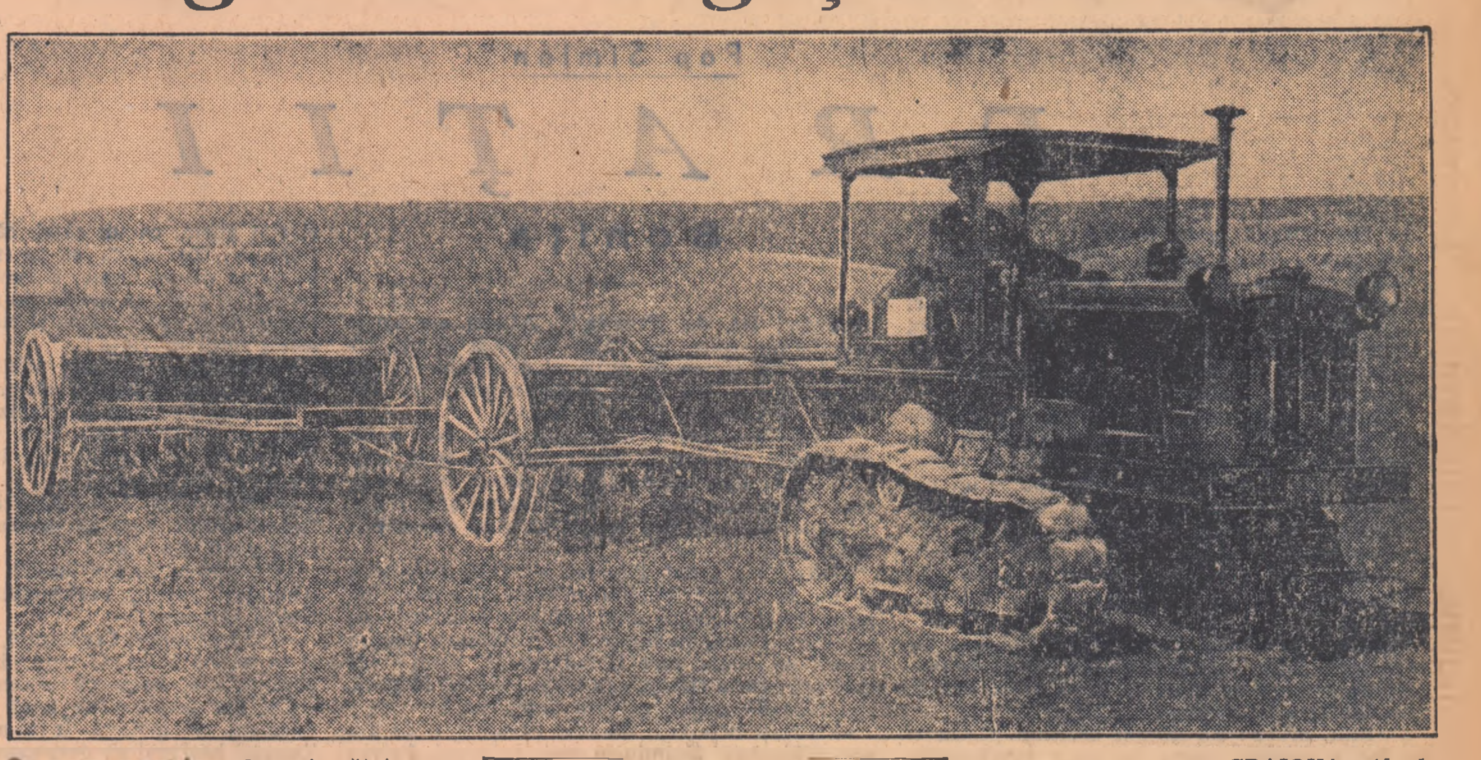
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1843 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 2 aprilie 1955

Însămînțînd la timp asigurăm bogăția recoltei!

Să intensificăm munca politică în rîndurile mecanizatorilor

ÎN MOMENTUL de față, activitatea de bază a stațiunilor de mașini agricole și tractoare se duce pe ogoare, acolo unde se desfășoară o nouă etapă importantă a luptei pentru obținerea a 10 milioane tone grîu și porumb boabe — campania de primăvară. Odată cu aceasta, cum este și normal, se ridică sarcini mari în fața utemiștilor, în fața tuturor organizațiilor de bază U.T.M. din stațiunile de mașini și tractoare. În condițiile în care majoritatea utemiștilor sînt plecați din stațiuni și pot fi găsiți în gospodăriile colective, în întovărășiri sau în sate, uneori la depărtări de zeci de kilometri de centrul stațiunii, munca politică a organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. trebuie să cunoască un nou avînt, trebuie să se ridice la înălțimea sarcinilor atît de însemnate pe care partidul și guvernul le pune în fața mecanizatorilor. În acest scop, organizațiile de bază U.T.M. trebuie să muncească în așa fel, încît în timpul campaniei, tractoriștii utemiști să ducă o intensă viață de organizație. Educarea și mobilizarea tinerilor tractoriști la lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de lucrări din campania de primăvară, la un înalt nivel calitativ, cere din partea organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. o preocupare mai intensă pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii, păstrarea și îngrijirea tractoarelor și mașinilor agricole — bunuri ale întregului popor încredințate mecanizatorilor — și ridicarea calificării tuturor tractoriștilor. S.M.T.-urile au un rol însemnat la îndeplinirea căruia trebuie să participe și tractoriștii, în organizarea producției agricole. De aceea organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T. au datoria de a activa în așa fel, încît să dezvolte conștiința de clasă a tinerilor mecanizatori, să-i ajute a fi oameni cu o comportare frumoasă față de țăranii muncitori în mijlocul cărora vor lucra și vor trăi. Dovedind dragoste față de tinerii țărani muncitori, tractoriștii trebuie să-i ajute cu pricepere și străduință folosind mai ales exemplul personal.

Sarcinile organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. în campania agricolă de primăvară sînt mari și însemnate: pentru îndeplinirea lor este necesară o muncă amănunțită și multilaterală. Anul trecut, organizația de bază U.T.M. din S.M.T. Hărman, regiunea Stalin, a desfășurat o largă muncă politică în rîndurile tinerilor mecanizatori, făcînd să crească productivitatea muncii și calitatea lucrărilor. Datorită mobilizării tuturor tractoriștilor în întrecere, lucru la care a contribuit și organizația de bază U.T.M., S.M.T. Hărman a primit steagul de stațiune fruntașă pe țară.

Munca politică a organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. trebuie să folosească ridicării producției agricole. De aceea activitatea va urmări în primul rînd lărgirea schimbului de experiență, răspîndirea experienței fruntașilor și a metodelor înaintate în cadrul fiecărei stațiuni și fiecărei brigăzi în ceea ce privește folosirea în întregime a capacității de lucru a tractorului, aplicarea întocmai a agrotehnicii, munca după metode avansate. Pentru o productivitate înaltă, tractoriștii mobilizați de organizațiile de bază U.T.M. se vor încadra în întrecerea socialistă pentru titlul de „cea mai bună brigadă" și „cel mai bun tractorist" din stațiune.

Activitatea grupelor U.T.M. din fiecare brigadă de tractoare este hotărîtoare pentru succesul activității întregii organizații de bază. Numai instruirea grupelor U.T.M. cu sarcini precise, desprinse din planul de activitate al organizației de bază U.T.M. poate să asigure desfășurarea intensă a vieții de organizație, a muncii politice pe care trebuie s-o ducă întreaga organizație în timpul campaniei de primăvară

A intrat de acum în obiceiul marii majorități a organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. folosirea unor forme interesante și variate pentru desfășurarea muncii politice de masă în rîndurile tractoriștilor în campaniile agricole, cum ar fi biblioteca volantă a brigăzii, foaia volantă, consfătuirile de producție ale brigăzii, adunările grupei U.T.M. etc. Aceste forme trebuiesc folosite cît mai intens acum, în campania agricolă de primăvară. Ele trebuie să fie însă îmbogățite, să li se adîncească conținutul, potrivit sarcinilor de o deosebită răspundere care stau astăzi în fața mecanizatorilor. Biblioteca volantă trebuie să fie baza unei munci de conținut în rîndurile tractoriștilor, pentru ca ei să citească și să învețe din cărțile citite. Acest lucru poate fi realizat numai în măsura în care cărțile vor fi alese cu pricepere, astfel încît biblioteca să conțină atît cărți și broșuri care să corespundă specificului muncii mecanizatorilor în agricultură, cît și cărți și broșuri de agrotehnică, literatură etc.

Utemiștii au datoria să contribuie la întărirea și creșterea însemnătății foii volante, transformînd-o într-o tribună a răspîndirii experienței înaintate a fruntașilor și a metodelor lor și a criticării lipsurilor. Pentru a-și îndeplini rolul de mobilizator al masei de mecanizatori în întrecerea socialistă în vederea îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan, în vederea executării lucrărilor la un înalt nivel calitativ, foaia volantă trebuie să aibă un activ larg de colaboratori — din fiecare brigadă, din rîndurile agronomilor și mecanicilor de sector etc. — și să dea cuvîntul în rîndurile sale și celor către care mecanizatorii le lucrează pămîntul: colectiviștii, întovărășiții, țărani muncitori cu gospodării individuale. Agitatorii utemiști au datoria să lupte pentru a da consfătuirilor de producție ale brigăzii de tractoare și adunărilor de grupă U.T.M. un caracter concret, strîns legat de sarcinile de plan ale brigăzii respective; consfătuirile de producție trebuie să analizeze calitatea lucrărilor executate într-o anumită perioadă, felul cum se îngrijesc tractoarele și mașinile, cum se aplică diferite metode înaintate, ca metoda graficului orar în arături și însămînțări, însămînțările în cuiburi așezate în pătrat etc., să încurajeze desfășurarea liberă, cît mai largă a criticii și autocriticii, pentru îmbunătățirea continuă a muncii.

Deși în perioada campaniei majoritatea muncitorilor din S.M.T. sînt plecați pe teren, este necesar ca munca politică să fie continuată și la sediul stațiunii, folosind în acest scop toate mijloacele care stau la îndemîna organizației de bază U.T.M. Clubul sau colțul roșu al stațiunii trebuie să fie astfel organizat încît să stea oricînd la dispoziția muncitorilor care vin în stațiune, pentru ca aceștia să-și poată petrece cu folos timpul lor liber. Gazeta de perete — oglinda activității interne a stațiunii — poate să fie foarte folositoare, dacă va conține articole proaspete, care să vorbească despre cele mai noi evenimente din viața stațiunii. În același timp, nu trebuie neglijat graficul întrecerii socialiste între brigăzi și tractoriști, care să reflecte just situația îndeplinirii planului pe întreaga stațiune.

Deosebit de importantă pentru organizațiile de bază U.T.M. în această perioadă este sarcina de a asigura cunoașterea la timp de către tractoriști a tuturor evenimentelor petrecute în țară sau peste hotare, cunoașterea succeselor și metodelor tractoriștilor din alte S.M.T.-uri în campania agricolă de primăvară. Organizațiile de bază U.T.M. au datoria de a asigura pătrunderea ziarelor la toate brigăzile — cu ajutorul rutieriștilor stațiunii, cu ajutorul agronomilor și mecanicilor de sector etc. Responsabilii de grupă U.T.M. și agitatorii utemiști trebuie să primească sarcina de a organiza citirea și discutarea în colectiv a celor mai importante articole, în special a celor care tratează probleme legate de munca mecanizatorilor.

Activitatea organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. în perioada campaniei agricole de primăvară are o importanță deosebit de mare, dată fiind însemnătatea sarcinii la îndeplinirea căreia trebuie să contribuie: obținerea unei bogate recolte globale la toate culturile și în special a 10 milioane tone grîu și porumb boabe. Să desfășurăm o astfel de muncă politică încît fiecare tractorist, conștient de însemnătatea muncii sale, să-și îndeplinească planul, să facă numai lucrări de bună calitate.

Au îndeplinit sarcinile din planul cincinal

* *

Fabrica de strunguri „Iosif Ranghet"-Arad

Printre întreprinderile care și-au îndeplinit sarcinile reieșite din planul cincinal se numără și fabrica de strunguri „Iosif Ranghet" din Arad. Numele ei este bine cunoscut atît în țară cît și peste graniță. Strungurile purtînd marca acestei tinere uzine sînt folosite cu randament ridicat în întreprinderile de prelucrare a metalului.

Colectivul fabricii, muncind cu abnegație, reușește să facă față cu cinste sarcinii de a produce an de an mașini-unelte multe și de bună calitate necesare înzestrării celorlalte ramuri ale economiei naționale.

Buna organizare a muncii, folosirea cît mai deplină a tehnicii au permis muncitorilor acestei uzine să-și îndeplinească cu mult înainte de termen sarcinile din planul cincinal la producția marfă. Încă la 24 septembrie 1954 uzina își realizase sarcinile din planul cincinal la strunguri în unități naturale, iar planul producției globale la 22 septembrie. Față de sarcinile ce le revin din planul cincinal s-au dat peste plan în prezent cu 15,6 la sută mai multe strunguri.

Uzinele metalurgice „I. C. Frimu"-Sinaia

Încă o veste care bucură pe fiecare om al muncii: uzinele metalurgice „I. C. Frimu" din Sinaia și-au îndeplinit sarcinile din planul cincinal la producția marfă.

La începutul primului nostru plan cincinal, această întreprindere metalurgică a fost profilată pentru producerea pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole.

Uzina a fost înzestrată cu numeroase utilaje moderne, procesele tehnologice s-au perfecționat continuu. Aproape 90 la sută din mașinile și utilajele instalate în întreprindere au fost reînoite în ultimii ani.

Odată cu dezvoltarea capacității de producție au crescut și sarcinile de producție. Îmbunătățindu-și an de an experiența tehnică și perfecționînd modul de organizare al producției, muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinelor metalurgice „I. C. Frimu" din Sinaia au îndeplinit planul de producție la toți indicii cu mult înainte de termen. Colectivul acestei întreprinderi este autorul multor inițiative prețioase printre care și cea pornită anul trecut: „cu mașinile noastre putem produce mai mult". Extinsă în întreaga uzină, această inițiativă a dat posibilitatea ca productivitatea muncii pe fiecare muncitor să crească anul trecut cu 55 la sută față de 1953, iar indicele de utilizare a agregatelor să fie îmbunătățit cu 8 la sută față de anul 1952 și cu 1 la sută față de sarcina anuală de plan.

Acum, uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia au livrat agriculturii ultimele tone de piese de schimb din planul cincinal cu 9 luni înainte de termen. Muncitorii privesc cu mîndrie la drumul parcurs în cei 4 ani și 3 luni care au trecut din primul cincinal. Productivitatea muncii pe uzină a crescut în acest timp cu 190 la sută, prețul de cost a fost redus cu 63 la sută, cîștigul mediu al muncitorilor a crescut cu 60,60 la sută, s-a îmbunătățit simțitor calitatea multor repere.

Metalurgiștii uzinei „I. C. Frimu"-Sinaia se angajează să pună la timp la dispoziția agriculturii piesele necesare pentru repararea și întreținerea tractoarelor.

Patru întreprinderi din regiunea Cluj

Colectivele mai multor întreprinderi din regiunea Cluj raportează cu mîndrie că și-au îndeplinit de pe acum prevederile planului cincinal.

Primul colectiv din regiune care a obținut această victorie a fost cel al uzinei „Tehnofrig" din Cluj care în cei patru ani și trei luni de activitate a livrat industriei alimentare peste 30 tipuri de mașini și instalații pentru prelucrarea cărnii, laptelui, fabricarea pîinii etc.

Însușirea și aplicarea metodelor înaintate de muncă de către tot mai mulți muncitori din uzină, cît și dotarea ei an de an cu noi utilaje de înaltă productivitate, au făcut ca producția uzinei să fie la sfîrșitul anului 1954 cu 377 la sută mai mare față de anul 1950.

O altă fabrică care și-a îndeplinit prevederile cincinalului este țesătoria „Bela Brainer". Colectivul acestei fabrici a calificat numeroși tineri pentru industria textilă. Printre aceștia se află fruntașele în producție de astăzi Kelemen Nedelca, Fodor Margareta și altele.

În dimineața zilei de 31 martie colectivul fabricii „Menajul" a raportat îndeplinirea sarcinilor din planul cincinal.

De asemenea și colectivul fabricii de porțelan din Cluj și-a îndeplinit sarcinile ce i-au revenit în cadrul cincinalului. În cursul acestor ani fabrica și-a mărit capacitatea de ardere cu peste 80 la sută.

Și prin părțile noastre au început însămînțările

Pe la jumătatea lunii martie, prin părțile noastre pămîntul începuse să se zvînte. Zilele însorite care au urmat, au făcut cu putință începerea lucrărilor de primăvară. În G.A.S.-Laza din raionul Vaslui, pregătirile fuseseră isprăvite de la 15 martie, iar muncitorii gospodăriei noastre așteptau numai vreme prielnică pentru începerea lucrărilor agricole în cîmp. Așa s-a făcut că am putut porni bătălia din plin chiar din primele zile. Am semănat 40 hectare cu mazăre, 37,50 ha. cu ovăz, 10 ha floarea-soarelui, 20 ha. cu borceag, 17 ha. cu lucernă și am grăpat 680 hectare cu lucernă semănată din anii trecuți. Munca a început și în grădina de legume și zarzavaturi care deservește nevoile cantinei.

Ritmul viu al lucrărilor agricole de primăvară a fost determinat de munca harnică a tinerilor tractoriști. Utemistul Gheorghe Botez și-a depășit planul la arături și lucrări de însămînțări cu 65 la sută, utemistul Mihai Romașcanu cu 38 la sută. Fiindcă arăturile au fost făcute din timp, noi avem acum nevoie numai de un singur tractor, restul tractoarelor au plecat să ajute G.A.S.-Dobrovăț din raionul Codăești.

Corespondent
PAVEL MARDARE

Dacă folosești întreaga capacitate de lucru a tractorului cu ajutorul unui agregat de mai multe mașini și dacă lucrezi efectiv în brazdă, reducînd timpii neproductivi, poți executa lucrările la timp și-ți poți depăși sarcinile de plan.

Utemistul Ioan Eneșoiu, tractorist din brigada a II-a a gospodăriei de stat Segarcea, din regiunea Craiova, cunoaște aceste reguli și le aplică.

In fotografia noastră îl vedem pe tînărul tractorist însămînțînd mazăre pe ogoarele gospodăriei, cu ajutorul unui agregat format din 3 semănători.

Pe ogoarele craiovene

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova continuă cu succes bătălia însămînțărilor de primăvară. Membrii celor 12 gospodării agricole colective din raionul Băilești au terminat complect însămînțatul mazării și al ovăzului, începînd însămînțatul florii-soarelui și pregătirea ogoarelor pentru însămînțatul porumbului. Folosind cele 11 atelaje proprii, colectiviștii din Afumați au arat 15 hectare, însămînțînd totodată și suprafața de 6 hectare cu orz. În fruntea muncilor agricole s-au situat colectiviștii Pavel Ceaușu, Constantin Niță, Marin Dinu și alții.

Și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Giubega, Catanele Noi și Bistrețu, tot din raionul Băilești, au terminat însămînțările din urgența I-a. În comuna Giubega de exemplu, au fost însămînțate 10 hectare cu mazăre, 4 hectare cu ovăz, grăpîndu-se totodată o suprafață de 30 hectare.

Membrii G.A.C. din comuna Salcia, raionul Cujmir, au terminat complect însămînțările din urgența I-a pe data de 26 martie.

Gospodăriile de stat și colective – fruntașe la însămînțări

BÎRLAD (de la corespondentul nostru). Cînd au sosit tractoarele de la S.M.T.-Tecuci, colectiviștii din comuna Munteni aveau totul pregătit. Semințele erau selecționate și tratate, atelajele reparate, iar oamenii așteptau vreme bună. G.A.S. „Calea spre socialism" din comuna Munteni, raionul Tecuci, a fost fruntașă în pregătirea fiecărei campanii agricole. La sosirea brigăzilor de tractoriști conduse de utemiștii Vasile Burghelea și Constantin Zaharia s-a definitivat planul operativ al lucrărilor de primăvară.

Atît întrecerea tractoriștilor, printre care se aflau utemiștii Vasile Raducioiu și Toader Frasiman, cît și întrecerea între colectiviștii brigăzii I-a de cîmp, condusă de Sanda Tîlmaciu, a făcut ca în seara zilei de 29 martie, gospodăria să-și termine complect însămînțările din urgența I-a și a II-a. Au fost însămînțate 12 ha. cu orz, 15 ha. cu ovăz, 10 ha. cu mazăre, 15 ha. cu floarea-soarelui și 17 ha. cu borceag.

Mare sprijin au dat colectiviștii care au lucrat pe semănători, printre care se numără și utemiștii Toader Mărgineanu, Nicolae Manole și alții.

Gospodăriile agricole de stat din regiune au ieșit la însămînțări cu toate forțele. În bătălia pentru terminarea la timp a arăturilor și însămînțărilor de primăvară, succese deosebite au obținut gospodăriile de stat din Murgeni, Pufești, Florești și Zorleni. În fruntea întrecerii se află G.A.S. Zorleni, care pînă la data de 26 martie a realizat planul în proporție de 17 la sută, la grîu, 27 la sută la orz și ovăz și 63 la sută la mazăre.

În această gospodărie toți tinerii tractoriști se află antrenați atît în întreceri individuale cît și pe brigăzi. Brigada a III-a, condusă de utemistul Munteanu Vasile, a însămînțat pînă acum 50 hectare la secția Stoicești și deține steagul de brigadă fruntașă pe gospodărie.

Întrecerea este dîrză între tractoriștii Păduraru Mircea din brigada I-a, Ciuchilan Iordache din brigada a II-a și Vasilache Toader din brigada a III-a, cei mai buni tractoriști ai G.A.S. Zorleni. Realizări însemnate au obținut și tractoriștii de la G.A.S. Murgeni, care au însămînțat pînă la 28 martie 100 hectare de grîu, 33 hectare orz și ovăz și 58 hectare mazăre.

Calitatea lucrărilor în primul rînd

De cîteva zile, tractoarele S.M.T.-ului Valul lui Traian, regiunea Constanța, au început lucrul pe întinsele ogoare ale gospodăriei noastre agricole colective. Colectiviștii dornici de muncă, se interesează îndeaproape de lucrările gospodăriei. Activitatea trebuie îndrumată în toate direcțiile: la arat, la grăparea semănăturilor de toamnă și a ogoarelor de toamnă, la semănat.

În această privință colectiviștii își pun nădejdea în brigada de tractoare ce le-a fost repartizată. Tractoriștii au dovedit încă din primele zile mult interes pentru terminarea cu succes a lucrărilor agricole de primăvară. Cei mai mulți dintre ei, printre care și tovarășii Nejmedin Sabit și Dumitru Papuc, au înțeles că o producție bună este strîns legată de o lucrare de calitate superioară a pămîntului. De aceea ei se străduiesc să execute lucrări cît mai bune.

Unii însă, preocupați mai mult de cantitate, neglijează calitatea lucrărilor. De exemplu, tovarășul Glodeanu Gheorghe, urmărind depășirea normelor, a făcut arătură superficială și de calitate slabă. Tovarășul Glodeanu a fost dealtfel fruntaș al stațiunii în anul trecut și se pare că se bizuie doar pe amintirea succeselor obținute. El trebuie să urmeze pilda fruntașilor în muncă și să execute lucrări de calitate superioară, contribuind astfel la obținerea unei recolte sporite la hectar.

Corespondent
ELENA MITRU

În primele zile ale muncilor agricole de primăvară

TG. MUREȘ (De la corespondentul nostru).

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la G.A.S. din Reghin s-au pregătit cu multă însuflețire pentru începerea lucrărilor agricole de primăvară. Ei au reparat din timp și bine toate mașinile și uneltele agricole, au pregătit sămînța și terenurile. Pentru asigurarea unei recolte bogate, muncitorii gospodăriei au început lucrările de întreținere a semănăturilor și ogoarelor de toamnă. În primele zile ei au executat grăpatul ogoarelor pe o suprafață de 51 hectare și au tăvălugit 15 hectare de grîu de toamnă „descălțat".

Pînă la 29 martie a. c., pe întreaga gospodărie s-au însămînțat 133 ha. din care 15 ha. ovăz, 44 ha. trifoi ascuns, 45 ha. orzoaică, 10 ha. borceag de primăvară, 10 ha. grîu de primăvară și 9 ha. cu diverse plante furajere. În primele zile, cele mai bune rezultate le-au obținut muncitorii de la secția Patoș, care au însămînțat 51 ha. cu diferite culturi din urgența I-a și cei de la secția Beng, care au însămînțat 33 ha. cu grîu de primăvară, orzoaică, trifoi ascuns și altele.

Cu multă însuflețire lucrează la grădina din cadrul gospodăriei utemistele Terezia Abraham, Rozalia Ujlaki, Ileana Fülöp, Barbara Cosma și altele, care confecționează ghivecele nutritive. Ele s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să confecționeze pe lîngă cele 200.000 ghivece nutritive planificate încă 60.000. Pînă acum ele au confecționat 150.000 ghivece nutritive din plan.

Plecarea unei delegații guvernamentale a R. P. R. la Budapesta

La 1 aprilie a părăsit Capitala, plecînd spre Budapesta, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care va participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei.

Delegația este formată din tovarășii general de armată Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, I. Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe. Din delegație mai face parte ambasadorul R.P.R. în R.P. Ungară, tov. Ștefan Cleja.

La plecare, delegația a fost salutată de tovarășii: Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, M. Mujic, general locotenent L. Sălăjan, M. Roșianu și alți membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului.

De asemenea a fost de față L. Pataki, ambasadorul R.P. Ungare în R.P.R.

(Agerpres)

SPORESC SUCCESELE

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Alături de vîrstnici, tinerii muncitori de la I.M.D.-Brăila se întrec pentru îndeplinirea planului cincinal înainte de termen.

In cursul lunii februarie, muncitorii și tehnicienii de aici, aplicînd metode înaintate de muncă, folosind cu pricepere timpul de lucru, au reușit să îndeplinească sarcinile de plan în proporție de 104,2 la sută. Și în luna martie succesele au continuat să crească.

Între 1—28 martie laminoriștii au dat peste plan zeci de tone de laminate de bună calitate; muncitorii din secția trăgătorie au trefilat 53 tone sîrmă peste plan, iar cei din secția cuie au dat 80 tone cuie peste sarcinile de plan.

Intreprinderea luptă împotriva lucrului în asalt. In prima decadă a lunii martie în secția trăgătorie planul de producție a fost îndeplinit în proporție de 104,2 la sută, în secția cuie 106 la sută, lanțuri 102 la sută. La dobîndirea acestor succese a contribuit în mare măsură echipa tineretului din secția laminoare, care și-a depășit cu mult sarcinile de plan.

Muncitorul Cazacu Nicolae, utemistul Antohi Dumitru și alții au depășit sarcinile de plan cu 50—100 la sută.

Pasiunea lui Orest Șotropa

Despre Orest Șotropa din Horodnicul de Jos, despre pasiunea sa pentru creșterea animalelor, am aflat cu ocazia unui drum prin regiunea Suceava. După cale de o jumătate de ceas de-a lungul uliței principale a satului, cercetînd casele înalte din lemn smolit încheiate de meșteri pricepuți și strînse între garduri bogate, cu porți masive, am ajuns la gospodăria lui Orest. Un zăvod leneș în lănțug a încercat să mă abată din drum, apoi la ivirea stăpînului s-a întors resemnat la odihnă.

Orest Șotropa, un țăran tăcut, dar plin de duh, cu fața rotundă ca un bănuț, mi-a povestit următoarele:

...Era în anii cînd stăpîneau boierii. În căsuța întunecoasă, Orest și cei doi frați ai săi, privegheau pe bătrînul Șotropa care se pregătea pentru ultimul său drum. Trudise o viață încheiată moșneagul, dar nu izbutise să agonisească nimic. Ridicat în coate de feciori, muribundul a lăsat poruncă: „Creșteți cu răbdare vite, adăpați-le și hrăniți-le mai bine decît o faceți cu voi înșivă".

Moșul s-a dus. Orest a plîns, apoi și-a șters lacrimile și s-a pus pe brînci să-și lucreze pămîntul. De porunca tatălui său nu s-a ținut. Ogorul cerea puteri. Orest nu le avea! Timp pentru vite de îngrășat nu mai rămînea. Dar au venit perceptorii și i-au zis lui Orest că-i rău platnic și că o să-i ia pentru biruri, casa. Orest nu și-a făcut seama; a adunat puteri — numai el singur știe de unde — și a schimbat socoteala zilelor și a nopților. Din noapte a făcut ziuă, stînd pe lîngă vite și trebăluind.

Anii s-au scurs și odată cu ei s-au prăvălit și ciocoii. Orest a luat de nevastă pe Aspazia, o femeie inimoasă și harnică care i-a dăruit 5 feciori. În casa lui Orest gurile găseau îndestulare, așa că a lăsat-o mai moale cu creșterea vitelor.

Într-o zi însă, s-a pornit vorbă cum că statul încheie contracte cu cei care vor să îngrașe porci și vaci. Din purcelandri plăpînzi, din vite tinere sau din acelea slabe și ușoare să faci animale arătoase nu-i șagă. Dar bucuria pe care o încerci cînd predai aceste vite și oamenii îți laudă meșteșugul, te răsplătește pentru strădania depusă. Apoi nici banii care-i primești nu sînt de lepădat. Sînt bani buni! Orest s-a dus, a luat o duzină de godaci și i-a adus în ogradă. Guițatul godacilor a atras la gard o seamă de gospodari din Horodnic, veniți să vadă cum Orest Șotropa și-a luat singur „belea pe cap".

Orest i-a poftit așa cum se cădea:

— Intrați cinstiți gospodari, intrați, de ce stați pe la porți?

Oamenii au tușit mîngîindu-și mustățile și îndesîndu-și cușmele pe ceafă au cuvîntat:

— Apoi noi om intra cumătre Șotropa, dar și matale o să cam intri... la apă!

— De ce mă rog?

— Păi vezi, godacii sînt ai statului, dacă or muri n-ai să ieși în cîștig. O să-ți dai și cioarecii de pe tine. No, amu înțelegi, de ce?

Orest a zîmbit, a ridicat un godac cu pielea roză ca un trandafir și mîngîindu-l blînd a căutat să-l îmbuneze din larma pe care o stîrnea. Godacul l-a privit o clipă mirat cu ochii săi ca două mărgele apoi s-a smucit țipînd ascuțit. Șotropa l-a slobozit și s-a apropiat de gospodari:

— Dragostea pentru meserie face minuni. Dacă îngrijești animalul cum trebuie, zi cu zi, nu se întîmplă nimic rău. O să vedeți la urmă cînd termin contractul că am avut dreptate.

A intrat apoi în casă și s-a întors cu o vadră de lapte. A deșertat-o în teică, amestecînd laptele cu măcinătura. Godacii au dat iama, îmbulzindu-se ca la pomană.

Gospodarii au clătinat din cap și s-au risipit. A pornit apoi o ploaie măruntă și rece. Orest a privit cerul mohorît și a îndemnat purceii spre grajd.

Cu ani în urmă tătîne-său i-a tăbăcit spinarea pentru o astfel de ploaie. Ieșise cu animalele la colțul ierbii. Ploaia care se pornise muiase purceii. Orest tropăia în glod, bucurîndu-se de această distracție neprevăzută. O palmă zdravănă venită din senin l-a făcut să scape un sughiț. Tat-su l-a luat apoi la bătaie. De atunci Orest știe că ploaia poate aduce boleșnița în porci. A învățat pe pielea sa multe altele. De, așa se învăța meseria în trecut la casa unui țăran necăjit.

Purceii lui Orest au crescut mari. Suta de kilograme au trecut-o fiecare, unii au sărit chiar peste 200. Orest i-a predat și a luat bani frumoși. Apoi a mai dat 4 porci, 18 oi, 2 vaci, 500 kg de lapte și altele. Iar a luat bani! Banii nu i-a mai dat pe biruri cum îi dădea în urmă cu ani. I-a cumpărat straie lui fiu-său Ionică, elev la Școala horticolă din Fălticeni. l-a îmbrăcat ca pe un orășean și pe celălalt fiu, Aurel, care este în clasa VI-a, a pus bucate în cămări și a cumpărat alte vite. Pasiunea de crescător de animale s-a dezvoltat la el odată cu simțul datoriei de a crea un belșug de carne pentru popor.

M. ZONIS

LITERATURĂ-ARTĂ

Pop Simion

FRAȚII

Schiță

— Hei, Dănilă, gata bre ? !

Cel care a vorbit poartă numele de Timofei Petuhov și-o barbă roșcată ce are mare preț printre lipovenii pescari. A măsurat cu priviri aspre mișcările tovarășului său de lotcă, apoi și-a răsfrînt peste genunchi cizmele înalte de cauciuc, ceea ce înseamnă : „Ei, Danilușca, e timpul să ne-ntoarcem la țărm !"

Vlăjganul care răspundea la numele de Dănilă, părea să nu fi auzit întrebarea. Stătea în genunchi și, aruncîndu-și trupul înalt, de șaptesprezece ani, desfăcea deasupra apelor un năvod din care tocmai scuturaseră peștele. După o vreme, Dănilă Borș, vlăjganul, s-a ridicat, și-a șters palmele mari de nădragii plini de solzi și — în loc de răspuns — l-a poftit pe Timofei Petuhov cu o țigară. S-a așezat apoi la vîsle și... hai !

Înaintau în tăcere. Cerul parcă slobozea cenușă peste lume, iar pe deasupra apelor se prelungeau fuioare de vînt, ce furau focul din țigara lui Timofei Petuhov.

— Ptiu, drace ! s-a minunat bătrînul pescar și pe loc a scuipat țigara în apele învălmășite. S-a ridicat apoi, făcîndu-și loc cu picioarele printre scrumbiile albastre din lotcă. Și-a roșit cu îngrijorare barba roșcată și s-a încruntat, așa cum era și cerul în ceasul acela. Lotca se hurduca după răsuflul mării, iar bătrînul Timofei, ridicat în picioare cu capul plecat, înfruntînd vîntul, părea un stîlp noduros, dar încă puternic. Dănilă Borș trăgea la vîsle, îndrumînd lotca spre țărm. Cerul parcă se lăsase tot mai jos, oglindindu-se vînăt în mare. Apele tresăltau neliniștite, iar pe sus își umflau foalele vînturi ce prevesteau furtună. Cei doi erau calmi, îngîndurați și tăcuți, așa cum sînt pescarii în clipe de acestea. Ehei, cîte furtuni nu i-au amestecat în urgia apelor răsculate, căutînd să-i despartă unul de altul, să-i rupă de tovarăși de echipă, să le zdrobească și ultima scîndură de sub picioare ! Și iaca, n-au putut. Timofei Petuhov și Dănilă Borș au știut să fie tari.

Bătrînul Timofei e o fire aspră, rece și lacomă. El nu cunoaște ce-i rîsul, gluma, vorba caldă. Știe să muncească, știe să cîștige. La cherhana toți Petuhovii cîștigă, dar nu ca Timofei. El e cel mai bătrîn, cel mai priceput și cel mai căutat pescar.

Său însuși îl așteaptă cu plăcere să audă laude din gura vlăjganului. Le ascultă ca pe un cîntec frumos, apoi, omul acesta aspru și rece se bucură ca un copil. Bucuria lui însă nu are rîs ori cuvinte vesele. Bucuria aceasta e dobîndită de el, o știe numai și numai a lui. De aceea o închide înăuntrul făpturii sale puternice, trăind cu ea în tăcere, singur, ca un tîlhar, ferindu-se de ochii și inimile oamenilor. Se minunează parcă și el cîteodată de puterea și priceperea sa și își zice în asemenea clipe : „Ai, ai, măi Timofei Petuhov, ce om ai ajuns tu ! Cîștigi bre, cîștigi ! Chiar și ziarul Partidului vorbește despre tine, acolo la Tulcea. Măi, măi, bun lucru ! Dar ce nevoie ai tu de asta ? Bani, bre, Timofei ! Pește și bani ! Pește și bani !" Apoi se ridică în picioare legănînd lotca la fiecare mișcare a trupului său greoi. Adulmecă marea ca un dulău, ridicîndu-și în vînt capul pleșuv și întreabă pentru a nu știu cîta oară :

— Spune tu, bre, Dănilă, cine-i cel mai bun pescar de la cherhana ? Cine-i, bre ?

Trupul aspru, bătut de furtunile celor cincizeci de ani se încălzește, iar mușchii puternici, ce i se încolăcesc peste piept, peste grumaz, peste brațe, tresaltă, de parcă bătrînul ar fi băut o băutură tare. Ehei, ce bună-i lauda, ce dragă ! Unii o cîntăresc cu inima, dar alții, alții, o cîntăresc cu punga ! Care cîți bani face o laudă de-asemenea clipe ? O mie de lei ? Două mii ? Puțin ! Vreau laude care să cîntărească mai mult ! Mai mult... Cam așa judecă bătrînul Timofei Petuhov, pescarul cel aspru, rece, harnic și lacom.

Dănilă Borș, vlăjganul cel de șaptesprezece ani, îl iubește pe bătrîn așa cum iubești un tată sever. Altcineva ca el de mult într-o lotcă și viața l-a legat într-atîta de bătrînul și priceputul pescar, încît flăcăul acesta blond, lung cît o vîslă, subțire și puternic ca un diavol, ar scuipa în plină dacă i s-ar propune să părăsească lotca lui Timofei. Îi place mîndria aspră și rece a bătrînului. Prețuiește în el talentul, știința, puterea. Dar se uită la el cu ochi străini atunci cînd Timofei Petuhov amintește de bani, de cîștig. În asemenea clipe, în capul blond al tînărului Dănilă Borș se învălmășesc gînduri dureroase, ce-l fac ori să crape de mînie, ori să bolească în tăcere, ca un țînc. Îi se pare că este nedrept ca un om ca Petuhov să fie stăpînit de patima lăcomiei. Ce caută lăcomia scîrnavă alături de mîndria, talentul și puterea acestui om ? E o țigănie ? O jignire adusă omului, pescarului.

La asemenea supărări îi revine în minte o întîmplare urîtă, care odată, l-a rupt pentru multă vreme de inima bătrînului pescar.

„Era o primăvară plină de soare și scrumbii albastre. Brigăzile ieșeau de cîte trei ori pe mare, întorcîndu-se cu lotcile pline. Brigada lui Timofei Petuhov și Dănilă Borș a pescuit cît două brigăzi laolaltă. La cherhana era mare înghesuială, încît nu mai încăpeau nici oamenii, nici scrumbiile. Timofei descărca lotca, măsurînd scrumbiile în coșuri.

— Opt în total, a zis magazionerul după ce a prelucrat marfa.

— Zece ! a corectat Timofei Petuhov, întorcînd spatele.

— Opt au fost bre ! Ce, noi nu știm număra, mă, Petuhov ? !

— Zece ! a strigat mînios bătrînul. Ce ? Vreți să mă furați ? Tîlharilor ! Să-mi puneți în fișa de pontaj zece coșuri ! Altfel am descărcat ! Zece coșuri !

— E rușinos ce faci, mă Timofei, a vorbit calm magazionerul, apropiindu-se de făptura masivă a pescarului. Doar nu e vorba de un coș, ori de două în plus, nu e vorba despre 20 ori despre 30 de lei mai mult, ci de cinstea ta de pescar bătrîn...

Era cumpăna zilei și fiind mulți pe aproape, s-au apropiat grupuri de pescari, ca să audă și să-și spună părerea. Printre ei se zărea și capul blond și zburlit al lui Dănilă Borș. Deși avea ce spune, se sfia, ținea privirile-n pămînt. Respectul pentru bătrînețea și talentul lui Timofei l-a oprit într-atîta, încît el adăsta ca un străin la tărăboiul care se iscase. Unul dintre pescari, Iermolai, bătrînul, a ieșit din cerc și a început să vorbească șișîit, că așa era de bătrîn, încît n-avea nici dinți în gură.

— De fapt, pe cine vrei să înșeli tu, bre, Timofei, fîrtate ? Faci gălăgie de parcă te-ai afla în slujba cherhanagiului. Rău, bre ! Rău de tot ! Ai salar bun, casă, ai un copil la facultate, ce-ți mai trebuie ? Ce mai ai nevoi ? Se poate. Mai sînt. Se vor îndrepta. Dar nu fura ! Auzi ? Pricepi ? Azi un pic, mîine un pic, ehei, se face tîlhărie mare...

Dreptu-i, tovarăși ? ! a strigat apoi întrebător peste mulțime bătrînul Iermolai, zvîcnindu-și barba sură în sus, ca să vadă ce spune lumea.

Toți au aprobat, strigînd pe rusește cu toți :

„Pravda ! Da, da, Pravda !". Atunci s-a apropiat Dănilă Borș, tovarășul de lotcă al lui Timofei, care stătea în mijlocul pescarilor ca un dulău plouat. S-a oprit piept în piept cu Petuhov. A început calm și încet :

— Are dreptate bătrînul Iermolai. Noi n-am adus decît opt coșuri, bre Timofei, a spus vlăjganul, adresîndu-se bătrînului. Doar le-am cîntărit cu mîinile mele, — și vlăjganul și-a arătat palmele mari. — Nu te las să furi că-mi ești drag. Asta-i !

— Taci ! a tunat Timofei. — Taci, stîrpitură și nu te băga ! Vorbea nervos, gîfîitor, de parcă ar fi poruncit unui polupanic zdrențăros, unui argat aflat în slujba lui. Îi tremura flacăra bărbii de mînia care îl cuprinsese. Cum ? Un țînc ca Dănilă să-i bage pumnul în gură, să-l facă de rușine în fața pescarilor ?

— Totuși tu minți, Timofei Petuhov, a zis din nou vlăjganul, făcîndu-se roșu ca racul. Privea fără sfială în ochii verzi ai bătrînului.

— Cum, mă ? Și tu ești împotriva mea ? Îți crăp capul, mă, anticrist ! răcnea bătrînul. Vrei să arunc banii pe gîrlă ? Ești un hăndrălău prost de cap, bre Dănilă ! Poate îți iese și ție un ban în plus. Iar voi să știți că pentru bani mă iau de grumaz chiar și cu hristos, pricepeți ?

Timofei s-a urnit greoi și s-a depărtat dintre oamenii adunați acolo lîngă cherhana. Pășea apăsat, mîndru și rece, așa cum era firea Petuhovilor, dar totuși pășea greu, chinuit de înfrîngere. Toți erau împotriva sa. Lui Dănilă Borș, vlăjganului, nu i-a mai spus nimic privitor la întîmplarea asta, de parcă ar fi uitat-o. Ieșeau în larg împreună, în aceeași lotcă, așa ca altădată ; pescuiau mult, cîștigau bine și nu aveau timp pentru explicații, așa cum nu aveau nici de data aceasta...

Furtuna s-a năpustit necruțătoare și grea, găsind lotca lui Timofei și Dănilă încă departe de țărm. Bătrînul și-a suflecat mînecile pufoaicei, cerînd vîslele.

— Ei, de-acum eu !, a zis bătrînul. Vîslea cu înverșunare.

Pieptul apelor începea să se zbată în spasme, năvălind o hăulală, de parcă s-ar fi slobozit din lanțuri toți dracii. Cerul vărsa potop de ape, iar furtuna ospăta din plin pe mare. Vîntul huia peste lume, de nu-ți pricepeai propriile cuvinte.

— Dănilă, scoate apa !

— Ce s-a-ntîmplat bre ?

— Apa ! Apa din lotcă ! — repeta bătrînul.

— Ce spui bre ? S-a rupt vîsla ?

Apoi din nou tăcere. Un ceas, două. Bătrînul încă vîslea cu patimă și putere. Au ajuns în dreptul coliturii, la o milă de gura Dunării. Furtuna încă nu și-a domolit mîniile, iar vîntul, nebunul, făcea lotca moriscă, răsucind-o, încît încerca cu prova în dreptul celor patru vînturi. Și iată că în această dezlănțuire grozavă a ajuns pînă la lotcă un glas slab, stins, abia auzit :

— Ajutooor ! Ajutooor !

Rafalele de vînt îl acopereau. Apoi, într-o pauză de-o clipă, el se ivea din nou firav și stins :

— Ajutooor ! Ajut... ! A... ! A... !

— Un om ! — a tresărit Dănilă vlăjganul, începînd să strige tare și neliniștit. Un om ! Auzi bre Timofei ?

— Ți se pare — a răspuns cu răceală bătrînul.

Dar chemarea s-a auzit din nou, cu insistență.

— Se prăpădește un om, bre Timofei, auzi ? ! Hai să-i dăm ajutor ! Vîslește într-acolo !

— Taci ! — a ridicat din nou bătrînul vorba, apăsînd mai tare pe vîsle.

— Ce faci, bre Timofei, nu ți-e rușine ? Nu te las ! — i-a strigat vlăjganul răsărind în picioare, privind cu ochii măriți de groază locul de unde venea chemarea. — Dă-mi vîslele, Timofei.

— Taci diavole ! Mai bine apără-ți pielea ta pîrlită ! — a urlat bătrînul cu glas nestăpînit, sălbatic. — Nu vezi că ne prăpădim cu toții, mă suflet de cîine ? ! Așează-te acolo, în lotcă și stai ghem, ca un cățel, că te apără Timofei Petuhov. Te apără și pe tine și scrumbiile. Fă-te că n-auzi nimic. E furtună. Așa-i pe furtună. Cui e dat să moară pe mare nu-i poți face nimic. Să-ți aperi pielea și cîștigul. Pentru mine asta-i totul în viață !

— Minți ! — a răcnit printre dinți vlăjganul.

— Cum ai îndrăznit stîrpitură ? ! Cum ? !

Timofei Petuhov a slobozit vîslele din palmele lui mari și s-a tîrît în genunchi, ca o fiară, pînă la Dănilă. L-a înhățat de piept și i-a urlat de-aproape :

— Mă suflet hain, îți crăp capul, dacă nu te-astîmperi ! Vrei să pierdem scrumbiile ? Îți crăp capul c-o vîslă !

— Crăpă-mi-l ! Poftim ! Și vlăjganul și-a arcuit grumazul roșcat, berbecindu-și capul înainte. Striga într-una :

— Crăpă-mi-l ! Crăpă-mi-l, dacă-ți place ! Ai fi tu bătrîn setos de bani, dar trebuie să-l salvăm pe om. Se-neacă ! Pricepi ?

Cei doi tovarăși de lotcă se priveau ca doi dușmani de moarte. Încă nu i-a fost dat lui Timofei bătrînul să descopere o atît de aprinsă dîrzenie în făptura tînără a lui Dănilă. Tăcea. A trecut din nou la vîsle și — mîndru și rece, așa cum e firea Petuhovilor — Timofei a îndreptat lotca înspre locul înecului. Urla furtuna fără de seamăn, iar zarea era cernită și parcă mînjită cu sînge. Cei doi au dat peste o lotcă răsturnată cu burta-n sus, apoi pe-o coamă de val a mai zvîcnit odată deasupra și înecatul. L-au răsturnat peste rama bărcii. S-a prăbușit apoi peste scrumbii, ca un butuc greu. Gemea prelung și-i horcăiau plămînii plini de apă. Nici nu se vedea la față. Apa, hurducîndu-i trupul multă vreme, i-a întors pufoaica peste cap, iar o cizmă a pierdut-o cine știe pe unde. I se vedea doar mijlocul alb, dezgolit, strîns peste măsură în cureaua subțire a pantalonilor. I-au scos pufoaica să-i întindă mădularele, să-l trezească la viață.

— Grișa ! Grigori ! — a răcnit cutremurîndu-se bătrînul Timofei Petuhov. Și-a aplecat flacăra bărbii peste fața pămîntie a înecatului, apoi a bolborosit cu durere și spaimă vorbe neînțelese.

Frații stăteau față-n față, parcă la o judecată. Înecatul era sînge din sîngele lui Timofei și din carnea lui, pentru că era cît pe-aici să-l înghită marea. Grigori Petuhov, înecatul, răsturnat deasupra mormanului de scrumbii, aluneca mereu cînd într-o parte, cînd în alta, după cum se legăna lotca. Era alb la față, supt de apa și sarea mării, iar pămîntul bărbii sale roșcate era plin de solzi și apă vîscoasă de pește. Și-a deschis ochii mari, ca de gheață, apoi și i-a închis din nou, neconsolat și pradă.

Urla furtuna. O lotcă intra hurducîndu-se în gura Dunării la Sfîntul Gheorghe. Ducea scrumbii care costă bani mulți, ducea un muribund bărbos, un vlăjgan blond, lung cît o prăjină, și-un bătrîn obosit, cu sufletul greu și bolnav. Timofei vîslea, stînd îngheboșat, împietrit, cu ochii încremeniți de groază. Vîslea și nu-și putea lua privirile de la fratele său răsturnat în fundul bărcii. Lopețile tremurau în mîinile sale puternice. Dar Petuhov vîslea și slobozea din gîtlej un geamăt răgușit, dureros, plin de spaimă :

— Oi boje moi ! (Doamne dumnezeule !) și lopețile începeau să tremure din nou, zbătîndu-se în gol, ca niște aripi ciudate, străine, în palmele mari ale bătrînului. Lotca înainta fără cumpănă, de parcă ar fi fost beată. Muribundul horcăia surd în pîntecele ei, prăbușit peste scrumbii ; vlăjganul cel blond sta în genunchi și, aruncîndu-și trupul înalt și puternic, readucea înecatul la viață. Îl lovea peste piept, peste brațe. Îl făcea să respire aerul tare ce aduce a dulce, de țărm, ori îi sălta în vîntul furtunii capul obosit și greu, arătîndu-i cu mîna întinsă zarea tulbure ; acolo, departe, creștea imaginea cherhanalei. Acolo erau : pămîntul, tovarășii, casa și copiii dolofani și blonzi, viața.

Bătrînul Timofei vîslea greu, ascunzîndu-și capul pleșuv între umerii bolovănoși, îmbătrîniți. Erau topiți de durere și spaimă ochii lui verzi, iar mîndria călcată în picioare, ca o cîrpă murdară și veche. Vîslea Timofei Petuhov și furtuna răspîndea peste mare un geamăt stins, răgușit :

— Oi, boje moi !...

Debutul unor tineri cineaști

O bucurie și o mîndrie greu de descris te cuprinde atunci cînd vezi pe ecran una din primele creații independente ale tinerilor regizori și operatori de film. Dar aceste sentimente sînt și mai îndreptățite atunci cînd judecat cu toată seriozitatea, fără nici o concesie în numele „tinereții creatorilor", se poate spune că sîntem în fața unui film de calitate superioară. Așa se întîmplă cu emoționantul documentar cinematografic „Pui de șoimi" creat de un colectiv de tineri absolvenți ai institutului.

Filmul aduce pe ecran un aspect grăitor din viața bogată și multilaterală a tineretului nostru, înfățișînd calități caracteristice tinerei generații, cum ar fi curajul, dîrzenia, puterea de muncă, optimismul și entuziasmul. Redînd drumul parcurs de elevii unei școli de pilotaj din cadrul aviației sportive, documentarul „Pui de șoimi" nu se mărginește a populariza perspectiva frumoasă și posibilitățile pe care le are orice tînăr din țara noastră, animat de dorința de a cuceri înălțimile ; prin priceperea cu care este construit, filmul dă o imagine mai amplă asupra vieții, asupra profilului moral înaintat al tinerilor constructori ai socialismului.

Scenariul scris de Jean Petrovici și Dinu Cocea vădește preocuparea autorilor de a găsi o înlănțuire interesantă a subiectului (chiar dacă mai există unele neajunsuri în acest sens), o tratare unitară a diverselor aspecte din viața plină de evenimente și bogată în activități a unei școli de aviație sportivă.

Filmul începe cu prezentarea festivității ținute cu prilejul absolvirii de către o promoție de piloți a școlii de aviație sportivă. La festivitate, la care a fost invitat și Ion Ciuru, mecanicul avionului lui Aurel Vlaicu, cunoaștem cîțiva dintre tinerii piloți. Printre ei se află și utemistul Gherasim. În continuare, scenariul desfășoară o amplă retrospectivă în care vedem tot drumul parcurs de acest tînăr alături de tovarășii săi de școală, pînă a ajunge pilot. În sfîrșit, revenim în final la încheierea festivității și în sunetele cunoscutului „Cîntec al aviatorilor" privim cu bucurie și încredere defilarea puilor de șoimi deveniți acum șoimi adevărați.

Scenariul și regia au reușit în bună măsură să rezolve o problemă de căpetenie a filmului documentar și anume problema înfățișării unui erou central. În „Pui de șoimi" există un asemenea erou : e vorba de tînărul muncitor Gherasim, pe care filmul îl urmărește încă din fabrica unde lucra, de la primele manifestări ale înclinației sale către aviație (activitate într-un cerc de aeromodelism, apoi în cadrul unui curs de parașutism), pînă la însușirea teoretică și practică a artei îndrăznețe a zborului cu motor. Creatorii au știut să aleagă după cum se vede un erou capabil să apară în film ca reprezentant tipic al celor mai buni și mai înaintați tineri, care, călăuziți de partid și crescuți de organizația U.T.M., cuceresc pe zi ce trece tot mai mult tainele tehnicii, științei și culturii, își călesc caracterul în slujba patriei.

În afară de aceasta, regizorul Jean Petrovici și-a dovedit aptitudinile în felul cum a știut să sublinieze tot ce este caracteristic, să sintetizeze esențialul din bogata activitate a elevilor din școlile aviației noastre sportive. Întregul film respiră un optimism autentic, sănătos, izvorît din dragostea de viață și încrederea în viitorul luminos al tineretului nostru. Tinerii care pe ecran trăiesc, se bucură, se frămîntă, cresc sub ochii noștri. Îi vedem stăpîni pe ei în timpul primului zbor, sau încordați, concentrîndu-și mintea spre înțelegerea principiului de funcționare al motorului de avion, le admirăm curajul cu care se avîntă spre înălțimi și-i simpatizăm în momentele de destindere, de joacă, cînd glumele și voia bună își găsesc locul cuvenit. Să ne amintim de momentul în care un elev uită să declanșeze cablul planorului, de jocul cu furtunul de apă, sau de tradiționala „felicitare" după primul zbor — aceea de a fi așezat deasupra unei grămezi cu mărăcini.

Deși autorii nu au pătruns încă adînc în conflictele realității noastre, dezvăluind lupta noului pentru a învinge ceea ce e vechi, filmul nu lasă o imagine roză, idilică. Este elocvent pentru grija cu care tinerii piloți sînt educați în spiritul dîrzeniei de a învinge piedicile, episodul cînd, în cadrul unui exercițiu, motorul unui avion condus de un proaspăt pilot are o defecțiune provocată dinainte de instructor pentru a verifica comportarea elevului. Acesta nu-și pierde firea și reușește să aterizeze cu bine pe un teren accidentat. Aci intervine și buna valorificare a unor amănunte pline de umor. În timp ce elevul caută pricina defecțiunii, doi copii care s-au apropiat de avion, să „ajute" cu ceva, încearcă tăria roții din spate a avionului. Pe această imagine comentariul subliniază : „Să fie o pană de cauciuc ? Doar în aer nu sînt cuie..." Desigur și asemenea „mărunțișuri" contribuie ca filmul să capete mai multă viață.

Incontestabil că la reușita filmului un aport însemnat îl are imaginea filmată de tinerii operatori Kiamil-Kiamil și Aurel Costrachievici. Ei au creat o fotografie luminoasă, optimistă, cu o compoziție îngrijită, în care omul este urmărit totdeauna cu atenție deosebită. Sînt imaginile — în special cele filmate în aer — care se remarcă prin îndrăzneala unghiurilor alese, prin mișcarea vie a aparatului.

Filmul „Pui de șoimi" este un început promițător al tinerilor realizatori. Totuși nu se pot trece cu vederea unele scăderi, atît în ce privește scenariul — care n-a izbutit să centreze pe deplin acțiunea pe firul formării ca aviator a eroului principal (sînt episoade cînd îl pierzi din vedere pe Gherasim) — cît și în ce privește rezolvările regizorale — unele momente sînt convenționale, lipsite de dinamism, cum ar fi filmarea unor lecții teoretice de aviație și a orei de educație politică. În orice caz, tinerii cineaști vor putea realiza pe viitor filme documentare la un nivel superior dacă nu vor uita, ci vor adînci mereu, învățămintele care reies din această primă creație. Aceste învățăminte se referă la cunoașterea temeinică a realității abordate, grija pentru evidențierea a ceea ce este nou în viața și conștiința oamenilor noștri și, în sfîrșit, strădania creatoare de a găsi acele rezolvări artistice noi, originale, capabile să pună în evidență idei înaintate și sentimente nobile.

ANA MIHAILESCU

Note de lectură

CITIND AMINTIRILE LUI DARIE*)

„Florile pămîntului", probabil element component al frescei vaste deschise cu romanul „Desculț", este o carte care a părut unora a nu se încadra în vreun gen literar anume.

De fapt, avem de-a face cu o povestire avîndu-și ca erou autorul însuși și evocînd vremuri întunecate, de mult petrecute.

Acțiunea este din cele mai simple, desfășurîndu-se odată cu drumul lui Darie, trimis de boierul din satul Omida la București. Popasurile acestui drum prilejuiesc amintiri, reveniri, forfotă de gînduri și senzații. Drumul trece printr-o țară pîrjolită, sărăcită de întîiul război mondial, printre tragice cimitire, subterane sau solare, printre oameni roși de pelagră, printre patrule militare și primejdii ascunse. Citim aproape o sută cincizeci de pagini ale unui document dureros care emoționează și trezește ură. Actualitatea cărții se datorește rolului pe care îl joacă în lupta noastră pentru pace, puterea ei emoțională — bunei simțiri care străbate fiecare rînd.

Zaharia Stancu își extrage materialul de viață din frămîntările prin care a trecut țara noastră în timpul primului război mondial. Darie, adolescentul precoce și sensibil, trăiește tragedia fiilor de țărani cărora exploatarea nu le cruță frăgezimea vîrstei. El cunoaște de timpuriu tot ce era crud și dureros în trecut în viața oamenilor simpli. Cartea demască ororile războiului, afirmînd în același timp dragostea față de oameni, față de „florile pămîntului". Această dragoste este înaripată de conștiința înaintată a scriitorului care militează pentru dreptul oamenilor de a trăi fericiți într-o lume nouă, fără mizerie, fără războaie. De aceea, întîmplările dureroase pe care le povestește autorul capătă un sens precis, tragismul lor fiind robust, pătruns de un protest ferm împotriva orînduirii sociale bazate pe exploatarea și asuprirea celor mulți.

Substanța aceasta a povestirii, profund ancorată în realitate, se închegă din prezentarea unui larg monolog interior, comunicat rareori în afară, care oscilează între tristețe și împieptoșare, între reverie și exaltare. Este aici o autoanalizare profundă, amănunțită, urmărind cele mai fine nuanțe și stări sufletești, o autoanalizare realistă în ultimă instanță. Ceea ce marchează un element al personalității artistice a autorului este bogata dezbatere purtată între gîndurile eroului.

Spre pildă, iată gîndurile lui Darie în timp ce acesta lunecă în luntre pe fața Dunării:

...Trecem prin viață cum am trece printr-o mare apă. Nu lăsăm urme. Sau dacă totuși lăsăm urme, ele sînt slabe, ușor le șterge timpul.

— Darie, cine te-a învățat să gîndești așa ? Omul lasă urme în trecerea lui pe fața pămîntului și urmele sînt trainice și biruiesc vremea...

— Nimeni... Eu singur...

Din context nu aflăm cu cine conversează Darie ; probabil cu propriile-i gînduri. Există între noi și text o ușoară perdea difuză care evocă depărtarea timpului în care s-au întîmplat faptele. Importantă și limpede este însă starea de spirit a lui Darie, concluziile pe care el le trage. Iar eroii care-l înconjoară, au importanță numai în măsura în care înlesnesc consumarea procesului de gîndire al eroului principal, a cărui fire se dezvăluie amplu înaintea cititorului.

Deși profilul literar al lui Zaharia Stancu este cu totul diferit de profilul literar al lui Ion Creangă, vom încerca aici o paralelă pentru a fixa mai bine unele elemente. De fapt există un punct de contact : atît marele clasic cît și povestitorul contemporan narează cu predilecție „întîmplări din copilărie". fapte trăite sau imaginate ca trăite cu mulți ani înainte.

Ion Creangă își povestește copilăria cu îngăduință matură și sfătoasă față de toate ghidușiile, poznele și isprăvile pe care le făcea altădată :

„Ce-i pasă copilului, cînd mama și tata se gîndesc la neajunsurile vieții, la ce poate să le aducă ziua de mîine, sau că-i frămîntă alte gînduri pline de îngrijire. Copilul încălecat pe bățul său gîndește că se află călare pe un cal din cei mai strașnici..."

Dar amănuntele și psihologia copilului sînt exacte, rememorîndu-ne mai toate datele esențiale ale copilăriei noastre.

La Zaharia Stancu, emoția povestitorului matur și psihologia copilului se contopesc fără putință de distingere separată. Mai mult, Darie este pus adesea să gîndească așa cum gîndește azi autorul ; lui Darie i se atribuie sentimente pe care azi le-ar avea, pus în aceleași ipostaze, autorul. De fapt, ca s-o spunem direct, cartea nu povestește ce i s-a întîmplat lui Darie, ci povestește cum Darie, om matur, își amintește întîmplările prin care a trecut. Autorul sudează unitar impresii de demult, sentimente născute atunci spontan, cu gîndurile lucide de azi, cu vibrația inimii omului matur.

Procedînd astfel, Zaharia Stancu realizează pagini de o deosebită frumusețe :

Na bureți ! Na surcele ! Tîlharule !

N-am avut cum să fug. M-am întors pe seară acasă, clătinîndu-mă ca un om beat...

Am vărsat două săptămîni gheme de sînge închegat.

Pune în oală fluieratul mierlelor.

Cînd oala dă în foc, presară în fiertură foșnet de frunză.

Nu-ți ajunge ? Adaugă și vuiet de pădure...

Mănîncă !

Nu te-ai săturat ?

Mă mir...

Evident, aici nu mai e glasul în schimbare al lui Darie, flăcăul pornit spre București, ci e timbrul distinct al scriitorului matur, care toarnă peste întîmplările trăite în copilărie, experiența cuprinzătoare de-o viață. Desigur, în pasajul citat intră în vigoare și legile poeziei, iar unitatea despre care am vorbit mai sus creează efecte de un dramatism considerabil.

Totuși, în acest aliaj trainic, impresionant, sînt posibile și unele impurități.

Se întîmplă astfel, că autorul îi atribuie eroului **în mod epic** cultura sa, cu indicații precise și uneori neverosimile. Pentru un copil de țăran, fie el chiar umblat oarecum prin lume, Darie este un erudit. El are noțiuni largi de filozofie, istorie, astronomie, distinge semnificația evenimentelor din Rusia lui 1917, descifrează după indicațiile vagi ale numelor de pe crucile unui cimitir german obîrșii sociale și naționale ; mai mult, este capabil să-și reconstituiască cu finețe, după aceleași nume scrise pe cruci, psihologia unui hughenot, a unui negustor german, a unui scriitor „copil teribil al acestui secol". Credem că de data aceasta e exagerat. De altfel, aceste exagerări sînt grupate mai ales în scena contemplării cimitirului german. Chiar atenuate de patosul liric răscolitor al textului, ele se fac simțite.

Rezumînd aceste cîteva observații, găsim elementele unui profil literar. Militînd împotriva exploatării, împotriva războiului, Zaharia Stancu face aceasta cu o amplă forță de expresie.

În carte — iarba, casele, apa Dunării — trezesc viziuni grandioase. Natura provoacă sentimente extreme, leagănă eroul în largile sale brațe de vegetație și de roci, sau i se arată ostilă refuzîndu-i frumusețile. Sentimentele izbucnesc abrupt, mai întîi îndelung reținute.

Cititorii, cărora li s-a transmis fiorul vibrant al paginilor acestea, speră că „Florile pămîntului" sînt un capitol din așteptata continuare a romanului „Desculț", atît de citit și prețuit de către tineret, de către masele largi ale poporului.

NICOLAE LABIȘ

*) Zaharia Stancu : „Florile pămîntului" — E.S.P.L.A.

Pe scurt !

Măgarul Cilenic și mister Steinbeck

Acum mai bine de 350 de ani, măgarul Cilenic — creat de Giordano Bruno pentru a satiriza filozofia scolastică — își punea următoarea problemă capitală pentru destinele omenirii : ce-i mai bine, un om care s-a prefăcut în măgar sau un măgar care s-a prefăcut în om. După cît se pare, învățatul nostru măgar nu a reușit să dezlege întru totul hamletiana sa dilemă. Acestei grele probleme, a venit acum să i se adauge o nouă și deosebit de adîncă cugetare. Ea cuprinde întreaga înțelepciune a „secolului atomic" așa cum le place americanilor „pur-sînge" să numească epoca postbelică. Pentru aceasta este folosit limbajul misterios pentru neinițiați al algebrei, dar atît de precis pentru mînuitorii cifrelor :

$$e = M V x$$

O ecuație de rezolvarea căreia nu se ocupă matematicienii, ci prea bine cunoscutul scriitor yankeu, John Steinbeck. De la început trebuie înlăturată prima supoziție: Steinbeck nu a părăsit artele pentru tărîmul mai precis al științei. De asemenea nu este vorba nici de exercițiile unui matematician amator. $e = M Vx$ are directă legătură cu literatura, ba mai mult, ecuația cuprinde cheia dezlegării unor probleme vitale pentru contemporaneitate. Descoperirea aparține lui Steinbeck, care așa precum declară el, pornind de la celebra ecuație a lui Einstein $e = M V 2$ a ajuns la ecuația pomenită. Ea „simbolizează infinitul pe planul gîndirii și posibilitatea evadării din această lume așa cum ecuația lui Einstein traduce legea relativității", spune Steinbeck.

În sfîrșit, am ajuns ca după problema „om în măgar" sau „măgar în om" să o aflăm și pe aceasta : formula matematică a elucubrațiilor literare a căror acțiune se poate situa în lună, în planeta Marte, numai pe pămînt nu. Și nu e vorba de o figură de stil, căci tot Steinbeck spune în aceeași declarație că subiectul piesei ce o va construi în jurul formulei $e = M Vx$ i-a fost sugerat de ideea „farfuriilor zburătoare ce materializează marea neliniște a lumii actuale care urmărește să-și lărgească frontierele sale, atît cele fizice cît și cele spirituale". Deci „eroul meu caută să evadeze de pe pămînt". Nu ar fi de mirare ca în curînd să auzim nu numai despre visatele vizite ale marțienilor pe pămînt dar și despre plecarea eroului lui Steinbeck undeva în zonele astrale, numai pentru a nu fi nevoit să dea ochi cu realitatea pămîntească. Un avantaj va avea oricum, scăpînd de supliciul de a fi nevoit să citească viitoarea piesă a lui Steinbeck !

În orice caz, s-ar putea ca luna sau planeta Marte să fie muze mai darnice pentru Steinbeck decît pămîntul unde se petrece acțiunea unuia din ultimele sale romane, „La răsărit de Eden". Nu e nevoie de nici o prezentare, ci doar de rezumarea subiectului care lămurește pe deplin : eroina romanului își omoară părinții, dă foc casei și devine amanta proprietarului unei case de toleranță. Ea se instalează apoi la el pentru a se prostitua. În cele din urmă, după ce își omoară amantul, se sinucide.

Rămîne acum să vedem dacă Steinbeck își va scrie piesa după formula ecuației... literare înainte sau după ce îi va crește mustața. „Am unele neplăceri cu nevasta. Ea iubea aceste mustăți, și afirmă că obrazul meu e indecent acum cînd este gol complect.

Grăbiți-vă să luați o fotografie căci vreau să las să-mi crească din nou mustața", a declarat Steinbeck ziariștilor. Și într-adevăr o fotografie îl prezintă fără mustăți, aprinzîndu-și o țigară, fără ca ceva să ne supere pudicitatea despre care vorbea d-na Steinbeck.

În schimb este supărător cînd te gîndești la John Steinbeck **de ieri** — autorul zguduitorului roman „Fructele mîniei", autorul care a zugrăvit lupta patrioților norvegieni în „Nopți fără lună" — și la John Steinbeck **de azi** care produce murdărie literară prezentînd fie cazuri patologice, fie aiureli despre formula evadării de pe pămînt. De altfel nici în aceasta Steinbeck nu este original, căci și măgarul Cilenic căuta calea pentru a pătrunde în altă lume. Cilenic mai înapoiat spunea : „Rugați-vă, rugați-vă lui Dumnezeu o prea iubiții mei, pentru că, dacă încă nu sînteți măgari, să vă facă măgari.."

În ciuda referirii la Einstein ca sursă de inspirație, cărțile de azi ale lui Steinbeck sînt destinate troglodiților căci oamenilor le repugnă literatura în care matematica intervine de fapt prin conturi în dolari destinate autorului.

SERGIU BRAND

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

Educarea dragostei pentru profesiunea aleasă

„Meseria noastră, a inginerilor agronomi, comportă satisfacții asemănătoare celor pe care le trăiește un doctor după ce a salvat viața unui om, asemănătoare celor pe care le trăiește un inginer care a reușit să stăvilească cursul de sute de mii de ani al unui rîu, asemănătoare celor pe care le trăiește un artist care a dat omenirii o mare operă de artă. Agronomia e o știință deosebită prin marea ei capacitate de a ridica nemăsurat încrederea oamenilor în propriile lor forțe".

Cuvîntul profesorului Gh. Ionescu-Sisești la conferința organizației U.T.M. a Institutului agronomic din București a fost lipsit de ceea ce se cheamă „elementul concret". El n-a adus nici o critică organizației U.T.M. pentru slaba muncă politică desfășurată în rîndul studenților, n-a evidențiat pe nimeni. Și totuși, în fiecare cuvînt al intervenției sale, în dinamismul și patosul ei, studenții au simțit grija părintească a unui om cu mult mai în vîrstă, cu o îndelungată experiență de viață, sensibil la tot ce făurim astăzi pentru noi și urmașii noștri, pasionat pentru meseria pe care și-a ales-o și îndurerat totodată pentru lipsa de pasiune a unora dintre studenții acestui institut. Creînd un tablou vibrant al viitorului agriculturii noastre în lumina sarcinilor trasate de partid și de guvern, chemîndu-i pe studenți la măreața operă de realizare a acestor sarcini, tovarășul Ionescu-Sisești a dezvăluit de fapt lipsa esențială a muncii organizației U.T.M. pe institut: insuficienta preocupare pentru sădirea în sufletul studenților a pasiunii pentru frumusețea meseriei de agronom.

Institutul agronomic din București cuprinde cîteva mii de studenți veniți din zeci de colțuri de țară. Unii, asemenea lui Stănescu Mihai, student în anul III agricultură, s-au legat de această meserie încă înainte de examenul de admitere. De aceea, nici o problemă privind ce vor face după absolvirea institutului nu le-a frămîntat existența. Alții, s-au apropiat de această meserie audiind cursurile, participînd în lunile de practică la muncile agricole din gospodăriile de stat sau colective, discutînd cu maeștrii recoltelor bogate, învățînd de la ei că adevăratele caracteristici ale unui om de știință sînt pasiunea, munca perseverentă, tenacitatea. În sfîrșit, un număr mic de studenți venind în acest institut cu visuri imprecise, sterpe, sînt și azi gata să-și schimbe cele cîteva cunoștințe căpătate în anii îndelungați de studii cu o pereche de mînecuțe de satin negru și un scaun rulant într-un birou de la ferestrele căruia să se deschidă perspectiva unui larg bulevard. Unii dintre acești studenți sînt și utemiști și atunci ne-am fi așteptat ca în centrul conferinței organizației U.T.M. pe institut să stea tocmai problema demascării și lichidării unor atari atitudini. Cu cîteva excepții, lucrurile nu s-au întîmplat chiar așa.

Darea de seamă prezentată de secretarul comitetului U.T.M. pe institut, Theodor Alexandru, n-a fost lipsită de volum. Din cele peste 22 de pagini ale dării de seamă n-a lipsit nici problema cotizațiilor, nici cea a abonamentelor, nici problema ajutorului pe care unii studenți îl dau unor organizații de pionieri. Din darea de seamă n-au lipsit nici aprecierile critice la adresa unor studenți care au manifestat atitudini de neîngăduit față de tovarășii profesori. A fost lipsită însă darea de seamă de o analiză amplă, serioasă, competentă, asupra activității organizației U.T.M. pe institut în legătură cu manifestările unor studenți străine moralei de tip nou. Fără îndoială, această omisiune se datorește și faptului că activitatea U.T.M.-ului în această direcție a fost neglijată. În sprijinul unei asemenea afirmații vin o serie de fapte relevate de participanții la discuții.

În cuvîntul său, tovarășul Pavel Chirtoacă, decan al Facultății de economie agrară, a pomenit despre cazul întîmplat recent în grupa 2010 de la această facultate. În timpul unei ore de curs, un student, Sache, a avut o ieșire nepermisă față de tovarășa profesoară. Decanatul a organizat o ședință cu membrii grupei pentru discutarea atitudinii studentului respectiv. În această grupă se găsesc utemiști care în cadrul ședinței n-au luat atitudine față de lipsurile colegului lor.

Acest exemplu arată că organizația U.T.M. a institutului, n-a combătut suficient manifestările de indisciplină ale unor studenți. Deși darea de seamă a cuprins între paginile ei unul sau două exemple cînd asemenea manifestări au fost combătute cu promptitudine în adunări generale, nu trebuie uitată zicala: cu o rîndunică nu se face primăvară. În această privință, comitetul U.T.M. ar fi trebuit să folosească opinia puternică, colectivă, de masă, a imensei majorități a studenților disciplinați, pasionați, dornici să se formeze ca adevărate cadre necesare agriculturii noastre pornită pe calea socialismului, împotriva acelor elemente — puține la număr — care dezonorează titlul de inginer agronom, care și-au făcut din institut o tribună de unde să salte spre locuri călduțe, unde să nu-i ardă razele soarelui, să nu-i bată puterea vîntului.

Faptul că în atenția comitetului U.T.M. n-a stat în suficientă măsură problema educației comuniste a studenților, trezirea pasiunii acestora pentru studiu perseverent, pentru o curiozitate științifică mereu sporită a făcut ca chiar în cadrul conferinței să se facă auzite unele păreri criticabile. În intervenția sa, studentul Cristea Ion, făcîndu-se poate inconștient ecoul unei părți mai înapoiate a studenților a încercat să susțină ideea profund dăunătoare a neimportanței studiului individual. Pornind de la ideea justă a echilibrării bugetului de timp, studentul, datorită unei înțelegeri înguste a sarcinilor ce revin viitoarelor cadre din agronomie, a încercat să pledeze pentru o pregătire științifică abstractă, ruptă de problemele teoretice și practice pe care le ridică construcția socialismului.

Acestui punct de vedere intervenția tovarășului Dobrescu Vasile i-a dat o ripostă cuvenită. Proaspăt absolvent al institutului, tovarășul Dobrescu s-a reîntors de la gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi" din Slobozia, regiunea București, pentru a participa la conferință. Criticînd lipsurile dării de seamă, tovarășul Dobrescu a închinat un adevărat imn bucuriei de a vedea cum se schimbă rodul pămîntului acolo unde pătrunde știința agrotehnicii. El a vorbit despre greutățile pe care le-a întîmpinat la început, atunci cînd a venit pentru prima dată în gospodărie. Să nu-și închipuie nimeni — a spus el — că la locul de muncă unde ai fost repartizat ești așteptat cu plăcinte. Dar dacă ai conștiința clară a însemnătății prezenței tale acolo, dacă ai încredere în forțele oamenilor cu care vei lucra, poți foarte ușor trece peste aceste greutăți.

De trei săptămîni de cînd este în producție, tovarășul Dobrescu a ajutat colectivul de conducere a gospodăriei în organizarea brigăzilor, repartizarea uneltelor, etc. La 18 martie au însămînțat primele 8 ha. cu orz iar acum însămînțările din urgența I au fost terminate. Plin de mîndrie inginerul agronom Dobrescu a putut afirma în conferință: „acesta este raportul meu, al nostru, în fața partidului".

Pentru ca asemenea rapoarte să fie date într-un număr mereu sporit de către studenți, comitetul organizației de bază U.T.M. al Institutului agronomic din București are datoria să desfășoare o activitate mai rodnică pentru a educa în studenți acele trăsături morale proprii omului epocii noastre de construire a socialismului.

I. DELEANU

Din școli

UN CERC AGROTEHNIC

În dorința de a sprijini bătălia pentru o recoltă îmbelșugată, elevii utemiști de la Școala medie de 10 ani de băieți din Dorohoi, au răspuns în număr mare inițiativei tovarășei profesoare Maria Romandașu, de a înființa un cerc agrotehnic în școală.

Nu de mult, cercul a și început să-și desfășoare activitatea, iar seminariile care s-au ținut, au demonstrat că tinerii cursanți și-au însușit temeinic lecțiile predate. Aceste lecții sînt deobicei urmate de vizionarea unor diafilme ca: „Lupta împotriva secetei", „Tratarea semințelor" etc. Discuțiile asupra celor vizionate contribuie la înțelegerea temeinică a problemelor învățate în cadrul cercului.

Activitatea cercului agrotehnic din această școală nu se rezumă numai la atît. Membrii cercului care au rude și cunoștințe în satele din raion, redactează articole cu diferite sugestii și propuneri în privința îmbunătățirii muncilor agricole și le trimit în acele sate. Astfel de articole au fost trimise în satele Racovăț, Vițcani, Brănești, Cristinești de către elevii Grosu Nicolae, Amariei Constantin, Pălănceanu Eugen, Trefenanie Ion, Lahonel Grigore, Zlei Ion și Vizitiu Gheorghe.

De asemenea, în vederea unei deplasări pe teren, membrii cercului care fac parte din echipa artistică, pregătesc un program artistic cu caracter agitatoric, pentru a mobiliza țăranii muncitori în lupta pentru obținerea unei recolte cît mai bogate.

Corespondent
PETRE LUPAN

BIBLIOTECĂ ȘCOLARĂ

La școala de 7 ani din comuna Adam, raionul Bîrlad, există o bibliotecă școlară cu aproape 600 volume de cărți. Tovarășul profesor de limba romînă Miron Ion, care răspunde de bibliotecă, a reușit să-i antreneze pe pionierii, școlarii și utemiștii din școală, să frecventeze cu regularitate biblioteca, să citească cît mai multe cărți. Multe eleve, cum ar fi Capota Săftica, vizitează după orele de studiu biblioteca și își iau o carte interesantă de citit în orele libere. În biblioteca școlii se găsesc cărți de V. Alecsandri, Mihail Sadoveanu, romanul „Pămînt desțelenit", de Mihail Șolohov și multe altele, cu ajutorul cărora elevii își pot îmbogăți cunoștințele căpătate în orele de curs. Unii elevi își fac rezumate scurte din cărțile citite. Astfel, putem aminti pe utemistul Munteanu Gheorghe, pioniera Postolache E. și alții care caută să-și lărgească mereu orizontul cultural.

Corespondent
STOIAN DUȘAN

Au pornit plutele

Săptămîna trecută, la combinatul forestier „Bernat Andrei" din Vatra Dornei stocul de bușteni era pe terminate, iar apele Bistriței și ale afluenților săi — pe care se face transportul de bușteni la combinat — mai vuiau încă sub povara ghețurilor. La punctele Agestru și Nanu de pe Bistrița, sloiurile de ghiață se adunaseră în grămezi mari. De deschiderea grabnică a plutăritului depindea realizarea planului de producție. În ziua de 26 martie primele plute cu bușteni au pornit spre combinat. La cîrma lor, asemenea unor navigatori încercați, se aflau plutașii Constantin Timiș, Vasile Ciocan și Andrei Juga.

Pînă în prezent, pe apele din bazinul Dornelor, calea plutăritului a fost deschisă pe o distanță de 150 km. În curînd, alți 150.000 m.c. de bușteni, care se află depozitați pe malurile Bistriței și ale afluenților ei, vor lua drumul întreprinderilor pentru industrializarea lemnului.

Pentru ușurarea condițiilor de muncă și pentru evitarea accidentelor, pe parcursul apelor din munții Dornei s-a organizat un raion de pilotare, dotat cu tractoare de intervenție, organizat în 8 echipe fulger echipate cu scule și unelte.

(Agerpres)

Să învățăm de la gospodari

Două întreprinderi — două prețuri de cost

Pentru fabricile de încălțăminte „11 Iunie" — Rîmnicu Vîlcea și „Partizanul" — Bacău, ca pentru întreaga noastră industrie, reducerea prețului de cost, necesitate obiectivă în economia socialistă — este una din cele mai importante sarcini în întrecerea pentru îndeplinirea planului pe 1955 — ultimul an al cincinalului. Realizarea ei dă posibilitate colectivelor întreprinderilor respective să participe direct atît la lărgirea acumulărilor socialiste, cît și la creșterea nivelului de trai al poporului muncitor, reducerea prețului de cost fiind mijlocul principal pentru reducerea prețului de vînzare.

Cele două fabrici de încălțăminte au aceleași condiții de muncă privind îndeplinirea sarcinii prețului de cost planificat. Situația lor este însă deosebită. În timp ce fabrica „11 Iunie" a redus anul trecut prețul de cost planificat cu 0,8 la sută, fabrica „Partizanul" l-a majorat cu 4,84 la sută. Cele două cifre sintetizează întreaga activitate a întreprinderilor respective — folosirea capacităților de producție, volumul și calitatea produselor, utilizarea timpului de lucru, introducerea tehnicii noi avansate, nivelul productivității muncii, cheltuirea fondului de salarii, metodele de organizare în producție, consumul de materie primă și de materiale auxiliare. Tocmai în aceste probleme de bază se constată deosebiri esențiale între cele două întreprinderi.

Răspunderea tineretului e mare

...așa se spune în ambele întreprinderi. Într-adevăr, dat fiind că tinerii formează o mare parte din colectivul de muncă al acestor fabrici, ei au de spus un cuvînt greu în mersul producției.

La fabrica „11 Iunie" — da, aici tineretul s-a dovedit a fi o forță. Aproape 98 la sută din totalul tinerilor au fost organizați în 10 brigăzi, dintre care 7 la sectorul încălțăminte, care are cea mai mare pondere în producția întreprinderii. Organizarea pe locul de muncă în forme specifice a înlesnit tinerilor îndeplinirea planului în mod ritmic, însușirea experienței înaintate, întărirea spiritului de răspundere. În decursul anului trecut brigăzile au adus, de aceea, un aport de seamă în îndeplinirea planului de producție la data de 17 decembrie. În cadrul brigăzilor majoritatea tinerilor aplică inaintatele metode sovietice: Ciutkih, Voroșin, Lidia Korabelnikova, Valentina Hrisanova. Au fost rare cazurile cînd tinerii nu și-au realizat sarcinile de plan. Cei mai mulți, antrenați în întrecerea socialistă, folosind din plin capacitatea de producție a utilajelor, își depășesc sarcinile zilnice între 10—25 la sută, dînd produse de calitate superioară, în procent de 92—94 la sută.

Cărui fapt se datorește această situație? Întărirea activității brigăzilor de tineret și antrenarea tineretului în întrecere a fost și este principala preocupare a comitetului U.T.M. (secretar tov. Mircea Drăgușinoiu). Prin grija comitetului au fost instruiți periodic responsabilii de brigăzi și au fost organizate schimburi de experiență.

În vederea reducerii prețului de cost al produselor, la fabrica „11 Iunie" se constată lesne că tinerii, alături de vîrstnici, aplicînd inițiativa renumitului fruntaș Nicolae Militaru, luptă într-adevăr activ pentru a realiza mai multe produse din aceeași cantitate de materie primă. Anul trecut au fost realizate astfel economii în valoare de 201.502 lei. Astăzi cele mai frumoase economii sînt obținute de utemiști ca Grădinaru Dumitru, Dumitrescu Paraschiva, Șopîrlă Nicolae și alții care sînt exemple pentru fabrica întreagă.

Un bătrîn albit de vreme din această fabrică ne-a arătat plastic scopul muncii fruntașilor de aici: „Să mergem spre cumpărători cu avionul, îmbrăcați în haine de sărbătoare". Ceea ce ne-a ticluit moșul înseamnă: „Să îndeplinim înainte de termen sarcinile de plan și să dăm pe piață numai produse de bună calitate". Faptele arată că la fabrica „11 Iunie" un principal obiectiv urmărit în întrecerea socialistă îl constituie îmbunătățirea calității produselor. Pentru aceasta o mare amploare a luat-o aici, alături de aplicarea metodei Ciutkih și inițiativa de sprijinire a celor rămași în urmă. Acum 89 la sută din muncitori sînt calificați, iar restul sînt în curs de pregătire.

Sprijinirea tinerilor cu o slabă calificare profesională pentru a se ridica în rîndul fruntașilor nu se face la întreprinderea „11 Iunie" pe campanii, ci în mod permanent, prin diverse forme. De pildă, cînd odată vitrina cu rebuturi a primit piese rebutate de utemista Bozdoc Georgeta din brigada de la croit, brigada a organizat o consfătuire în care s-au analizat piesele tăiate de această tînără, în comparație cu cele lucrate de fruntașul în producție Grădinaru Dumitru. Aceasta a folosit mult tinerei lucrătoare în ridicarea măiestriei sale profesionale. Altădată, tot în cadrul brigăzii, utemista Dumitrescu Paraschiva a demonstrat felul cum lucrează, pentru a generaliza astfel cele mai bune metode, după principiul inginerului sovietic Kovaliov. Tinerii au început să se interesează de această metodă și curînd au studiat broșura „Pentru introducerea metodei Kovaliov în industria încălțămintei".

Datorită strădaniei întregului colectiv al fabricii „11 Iunie", în trimestrul IV al anului trecut sectorul tăbăcărie a îmbunătățit calitatea produselor cu 0,84 la sută, sectorul piele cu 1,74 la sută și sectorul încălțăminte cu 3,98 la sută.

Multe au de învățat din experiența întreprinderii „11 Iunie" tinerii de la fabrica „Partizanul" Bacău. La „Partizanul" aportul tineretului în întrecere este slab. Aici, doar o mică parte din tineri sînt încadrați în cele 5 brigăzi existente, care de altfel, lipsite de îndrumare și control, își desfășoară activitatea anevoios, în „salt", nefolosind în întregime capacitățile de producție. Foarte puțini tineri aplică metodele înaintate de muncă și inițiativa lui Nicolae Militaru. Dat fiind că lipsuri mari manifestă aici nu numai tineretul, nu este de mirare că fabrica nu și-a îndeplinit anul trecut planul la producția-marfă, fapt care a atras după sine nerealizarea sarcinii de reducere a prețului de cost.

Nu se poate spune că la fabrica „Partizanul" nu sînt tineri harnici, buni gospodari. Numai că, exemplul tinerilor Doroftei Ana, Crînjală Alexandru, Comănescu Constantin nefiind popularizat, o serie de tineri de aici lucrează încă la voia întîmplării. Zile întregi mașinile la care lucrează tinerii Savin Nicolae, Rachieru Nicolae și alții nu sînt curățate. În fabrică nu se gospodărește materia primă și materialele auxiliare. Adesea cuiele sînt aruncate pe jos, lumina arde fără nici un rost, cutiile de ambalaj sînt deteriorate. Importanța îmbunătățirii calității nu a fost arătată fiecărui muncitor din fabrică. De aceea mulți bocanci cu defect au ajuns să fie refuzați de centrul de recepție Bacău.

Comitetul U.T.M. de la „Partizanul" cunoaște și el această situație. Ea nu poate fi despărțită de faptul că anul trecut nu au fost deloc instruiți responsabilii de brigăzi și că posturile utemiste de control nu activează. Membrii comitetului U.T.M. n-au pus însă cu tărie asemenea lucruri în discuția adunărilor generale de organizație, nu li s-a arătat utemiștilor că refacerea bocancilor cu defect necesită mînă de lucru și materiale, care încarcă prețul de cost al produselor și reduc rentabilitatea fabricii.

Una din cauzele lipsurilor existente la fabrica „Partizanul" e și faptul că deși un număr de muncitori nu-și cunosc îndeajuns meseria, anul trecut calificîndu-se numai 83 de persoane, acum, cu toate că s-au alocat fonduri pentru cursurile de minim tehnic, deschiderea acestora încă se mai tărăgănează.

La fabrica „Partizanul", conducerea, ca și comitetul U.T.M. de altfel, consideră toate aceste probleme, luate aparte, „lucruri mici". Dar cînd aceste „lucruri mici", în aparență, se adună, ele încarcă greu prețul de cost.

Sînt și alți factori care hotărăsc succesul

În ambele întreprinderi muncesc mulți tineri, și sarcina organizațiilor U.T.M. este de a-i educa în spiritul atitudinii socialiste față de muncă.

La fabrica „11 Iunie" întreaga activitate de organizație a tineretului este strîns legată de munca în producție. Adunările generale de organizație, gazeta de perete, consfătuirile analizează probleme arzătoare de producție. Comitetul U.T.M. a cerut sprijinul comuniștilor în lupta pentru întărirea disciplinei, principala formă folosită fiind munca de lămurire, atragerea tineretului în activități creatoare, canalizarea elanului său spre preocupări care fac viața frumoasă și munca mai rodnică.

Acest lucru s-a făcut în foarte mică măsură la fabrica „Partizanul". Dacă despre tinerii Doroftei Ana, Dram Dumitru, Pereț Moise se pot spune numai cuvinte de laudă, acesta nu este meritul comitetului U. T. M. și nici al direcțiunii fabricii. Atît direcțiunea cît și membrii comitetului U.T.M. sînt răspunzători pentru faptul că există unele cazuri de încălcare a disciplinei, mai cu seamă în rîndurile tinerilor.

De cele mai multe ori utemiștii Irimia Nicolae, Strugaru Filaret și alții, întîrzie. A devenit bine cunoscută și practica învoirilor din anul 1954. Dacă n-ar fi existat absențe nemotivate, fabrica ar fi confecționat anul trecut mai multe perechi de bocanci.

Indisciplina acționează nefavorabil asupra prețului de cost al produselor. Din cauza ei, din cauza defecțiunilor în organizare și aprovizionare și mai cu seamă din pricina neintroducerii consecvente a tehnicii înaintate, din pricina slabei preocupări pentru introducerea mecanizării, în luna februarie 1955 productivitatea muncii la sectorul încălțăminte, de pildă, a scăzut cu 3 la sută față de ultimul trimestru al anului trecut, iar fondul de salarii s-a mărit cu 2,4 la sută față de valoarea producției globale.

E drept că o mare răspundere în realizarea planurilor de producție la toți indicii revine tineretului. Dar tinerilor și tuturor muncitorilor, trebuie să li se asigure condiții pentru ca sarcinile lor să fie îndeplinite.

La fabrica „11 Iunie" tineretul se bucură de mult sprijin din partea conducerii; el are asigurate condiții bune de muncă și simte că este înconjurat de grijă, respectat.

Acest lucru nu se prea întîmplă la fabrica „Partizanul". Aici se găsesc în secția croit tineri care lucrează pe lăzi de ambalaj, iar cererile juste de îmbunătățire a organizării producției nu sînt luate în seamă. Dimpotrivă, la sezisările venite din partea muncitorilor, tov. Savoff Atanase, directorul fabricii, nu găsește alt răspuns mai bun decît: „asta-i mireasa, asta o jucăm". Nu pot fi trecute cu vederea nici fapte ca cele întîmplate cu utemistul Pereț Moise, membru în brigada artistică de agitație a fabricii, care pentru o critică adusă directorului a întîmpinat rezistență la promovarea sa în funcția de maistru. Au fost și cazuri cînd tov. Temelie Tudor, funcționar cu muncă de răspundere în fabrică a folosit practici învechite față de tineri, chipurile pentru „îndreptarea" acestora. Despre toate aceste lucruri organizația U.T.M. n-a știut nimic.

De altfel, în problemele privind munca tineretului, conducerea fabricii „Partizanul" nici nu consultă organizația U.T.M.

Există condițiile pentru ca lipsurile manifestate la fabrica „Partizanul" să fie înlăturate.

În ceea ce privește tineretul, multe depind de îmbunătățirea muncii comitetului U.T.M. Trebuie spus că, deși secretarul comitetului U.T.M., tov. Willy Frank, deține această muncă de răspundere de mult timp, fiind de asemenea și membru al comitetului orășenesc U.T.M. Bacău, în ultima vreme el nu s-a ocupat cu grijă de educarea tinerilor. Membrii comitetului s-au familiarizat și ei cu lipsurile, au devenit nepăsători și chiar nedisciplinați, cum este cazul tovarășului Dumbravă Vasile, responsabil cu producția și calificarea în vechiul comitet.

Adunarea de alegeri U.T.M., ca și recenta ședință de producție pe întreprindere, au analizat o seamă de factori care au dus la neîndeplinirea sarcinilor de plan, la mărirea prețului de cost. S-au preconizat cu această ocazie măsuri juste pentru îndreptarea situației. Atenția trebuie acum îndreptată spre domeniile în care au existat cele mai mari deficiențe.

În primul rînd, la întreprinderea „Partizanul" e necesar ca munca să fie organizată în așa fel, încît să nu mai existe „șuturi" de sfîrșit de lună care duc la suprasolicitarea mașinilor și au ca rezultat produse prost lucrate.

Paralel cu aceasta, trebuiesc folosite toate formele de calificare. Sînt mulți muncitori buni aci, numai că ei nu sînt popularizați, stimulați, metodele lor nu sînt extinse pe larg. Elanul acestor muncitori constituie o prețioasă rezervă internă către care conducerea fabricii trebuie să-și îndrepte atenția.

Deși este fruntașă în reducerea prețului de cost, sarcina de a promova mai îndrăzneț inițiativele din masă revine și conducerii fabricii „11 Iunie", care n-a dovedit destul interes pînă acum față de lărgirea rîndurilor tinerilor inovatori.

Dacă la fabrica „Partizanul", luîndu-se exemplu de la fabrica „11 Iunie", se vor folosi forme noi de interesare a tineretului în producție — schimburi de experiență, întîlniri cu fruntași, seri literare, reuniuni tovărășești — nu se poate ca tineretul să nu-și sporească străduințele pentru realizarea sarcinilor.

☆

Fabrica „Partizanul" are aceleași condiții ca și fabrica „11 Iunie", are tineri entuziaști, muncitori capabili. Învățînd din experiența fabricilor fruntașe, conducerea întreprinderii, cît și comitetul U. T. M. trebuie să îndrume pe tineri cu dragoste și spirit de răspundere. Tineretul din cele două întreprinderi trebuie să organizeze schimburi de experiență care îi vor îmbogăți metodele de muncă pentru realizarea sarcinilor de plan. În acest fel și fabrica „Partizanul" va reuși să-și concentreze forțele spre reducerea prețului de cost, spre îndeplinirea și depășirea planului pe 1955 — ultimul an al cincinalului.

LIDIA POPESCU
și
GHEORGHE BADOIU

Calendar științific

O viață întreagă închinată științei

Au trecut 30 de ani de la moartea marelui chimist romîn, Petru Poni, întemeietorul învățămîntului chimiei în Romînia. Printre profesorii de chimie de astăzi sînt unii care au avut prilejul să-l vadă, să-l asculte. Azi, visurile înaripate ale profesorului Poni pentru înflorirea științei și industriei chimice în patria noastră sînt înscrise în cincinal, se înfăptuiesc an de an. Cercetările științifice începute de el se desfășoară cu avînt, în condițiile luptei pentru făurirea fericirii poporului.

Petru Poni, fiu de răzeș, s-a născut în satul Secărești din regiunea Iași, la 4 ianuarie 1841. În perioada în care-și trăiește Poni copilăria și în care urmează cursurile școlii primare și medii, precum și în anii săi de studii superioare, țările romînești trec prin adînci prefaceri economice și politice.

În anul 1856 se înființează la Ploești prima fabrică de petrol lampant, iar în 1857 se luminează pentru prima oară în lume un oraș cu petrol din țiței: Bucureștiul nostru. An de an, capitalul străin pătrunde tot mai adînc în economia țărilor romînești acaparînd rînd pe rînd avuțiile țării.

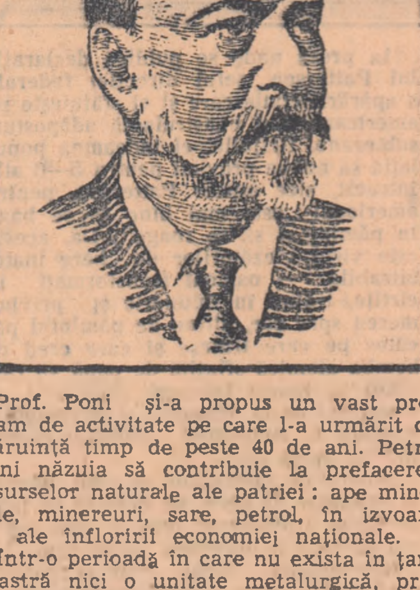
Datorită dominației otomane, datorită concurenței străine, datorită stăpînirii surselor de materie primă a țării noastre de către capitalul străin, industria chimică romînească nu se poate dezvolta, cu toate că existau uriașe posibilități. Țările romînești erau piețe de desfacere pentru industria chimică a Angliei, Franței, Italiei, Germaniei sau Belgiei.

Cu toate aceste împrejurări neprielnice pentru dezvoltarea unei științe și industrii chimice autohtone, cu toată gîtuirea forțelor creatoare ale poporului nostru, talentul și capacitatea fiilor poporului romîn s-au dovedit a fi mai puternice. Petru Poni a fost unul din exemplele vii ale puterii de creație, ale îndrăznelii, talentului și perseverenței care caracterizează poporul nostru.

La 18 ani P. Poni a absolvit cursurile Academiei Mihăilene de la Iași. În 1859 Poni pleacă la Paris unde urmează chimia la Sorbona avînd ca profesori pe Berthelot, Würtz. După terminarea studiilor, se întoarce în țară și este numit profesor la Academia Mihăileană, iar mai tîrziu șef al catedrei de chimie minerală a universității ieșene.

În anul 1866, anul numirii sale ca profesor la Academia Mihăileană, în Moldova nu existau nici laboratoare de chimie, nici manuale, iar despre reviste de specialitate nici nu putea fi vorba. Poni elaborează și publică primul „Curs de chimie elementară", în țara noastră.

Profesorul Petru Poni desfășoară o largă activitate pentru crearea unui laborator necesar lucrărilor practice cu studenții. Învingînd rezistența organelor din Ministerul Instrucțiunii, sprijinit de consiliul universitar el creează primul nostru laborator de chimie pentru lucrări practice cu studenții. În acest laborator Poni își începe și munca de cercetare științifică.

Prof. Poni și-a propus un vast program de activitate pe care l-a urmărit cu stăruință timp de peste 40 de ani. Petru Poni năzuia să contribuie la prefacerea resurselor naturale ale patriei: ape minerale, minereuri, sare, petrol, în izvoare vii ale înfloririi economiei naționale.

Într-o perioadă în care nu exista în țara noastră nici o unitate metalurgică, profesorul Poni vorbea despre necesitatea de a cunoaște natura mineralelor, pentru a trece la extragerea lor, la înființarea industriei metalurgice. El a studiat zeci de minerale ca: pirita, calcopirita, blenda, galena, limonita, hematita, descoperind și două minerale necunoscute pînă la el, pe care le-a denumit după localitățile unde au fost descoperite broștenita și badenita (Broșteni și Bădeni) punînd astfel pecetea dragostei de patrie pe rezultatele originale ale cercetărilor sale.

În cadrul planului de cercetare sistematică a resurselor naturale ale țării, profesorul Poni a studiat zăcăminte de sare, lacurile sărate, sărurile de potasiu din izvoarele minerale, pămînturile rare din minereuri și a închinat ani întregi de cercetări petrolului romînesc. Pornind de la realizările savanților ruși V. V. Markovnikov și M. I. Konovalov, Poni a aplicat în studiu rezultatele de pînă atunci ale chimiei petrolului, izbutind să aducă contribuții hotărîtoare la înțelegerea compoziției petrolului. În 1899 Markovnikov, descoperitorul naftenelor din petrol, ajunge la concluzia că în petrol trebuie să existe metilpentametilenă. Un an mai tîrziu savantul romîn a confirmat pe baza cercetărilor experimentale existența metilpentametilenei, alături de alte zeci și zeci de hidrocarburi identificate în petrolul romînesc. Lucrările eminentului chimist reprezintă o contribuție nouă a științei romînești, și dovedesc că cercetătorii noștri au știut să prețuiască valoarea lucrărilor marilor savanți ruși. Poni a fost de altfel și membru al societății naturaliștilor din Moscova.

Animator al vieții științifice din vremea sa, profesorul Poni alături de C. I. Istrate, Bacaloglu, Cobălcescu și Saligny înființează în anul 1890 Societatea de științe. Printre membrii de onoare ai societății se aflau și savanții ruși Mendeleev și Markovnikov.

Anii care au urmat, sînt ani în care Petru Poni a dus o rodnică activitate creatoare concretizată în lucrările sale cuprinzînd rezultatele cercetărilor făcute în domeniul mineralogiei, petrochimiei, tehnicii de laborator.

Legăturile directe ale lui Petru Poni cu reprezentanții chimiei ruse, faptul că el — ca și alți savanți romîni contemporani cu el — a răspîndit și a continuat lucrările marilor chimiști ruși de la sfîrșitul veacului trecut, îl aduc pe Poni mai aproape de actualitatea noastră, de știința romînească de astăzi, care, înfrățită cu știința sovietică, ne ajută să prefacem în realitate năzuințele înaintașilor.

În zilele noastre, în condițiile sprijinului multilateral și ajutorului permanent pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, în condițiile desfășurării nestăvilite a cercetărilor în domeniul științei chimice, în țara noastră se împlinesc visurile lui Petru Poni ca și ale celorlalți întemeietori ai tradiției cercetării și învățămîntului chimic în patria noastră.

M. SOLOMON

O VERITABILĂ CARTE DE ONOARE

Toată lumea știe că rețeaua comerțului socialist s-a dezvoltat mult și în majoritatea cazurilor, nu este necesar, atunci cînd vrei să cumperi ceva, să străbați distanțe mari.

Tocmai de aceea, rar afli despre magazine pentru care oamenii să străbată anume distanțe mari. Și totuși, pe strada principală a orașului Arad, printre zeci de magazine dintre care multe sînt mai mari și mai atrăgătoare, există și un asemenea magazin. Pe firmă scrie, cu litere albastre: „Tricotaje — unitatea 19". Înăuntru lucrează 6 oameni. Ce-i deosebește aici?.

Am deschis un caiet. Pe coperta lui cineva a caligrafiat cu îngrijire „Condică de sugestii și reclamații". Totuși primele rînduri își propun parcă să desmintă acest titlu. Tovarășul Francisc Ortea a scris mai mult de o pagină: „Ar trebui schimbat numele condicii: nu condică de reclamații, ci carte de onoare. Cînd intri în magazin, prima impresie este că te afli într-o farmacie și nu într-un magazin de tricotaje.

Poate că magazinul — înflorit de culorile vii ale sutelor de tricotaje din lînă sau bumbac — îți trezește mai de grabă imaginea unei mici sere. Dar farmacia fiind luată ca etalon al curățeniei, comparația înscrisă în caiet rămîne justă. Pe rafturi, aliniate cu precizie matematică, cu etichetele de prețuri în rînduri drepte, mărfurile — frumoase — par și mai atrăgătoare, așa încît nici nu știi ce să mai alegi. A însemnat asta în condică și tovarășul Dimitrie Cioroiu: „Acest magazin este cel mai frumos din Arad — mărfurile sînt aranjate și servite frumos și plăcut".

Dar parcă numai asta? Constituiți în brigadă de bună deservire, sub conducerea tovarășei Maria Stoian, tinerii vînzători nu-și îngăduie să piardă timpul. Florica Bumbașu, Elisabeta Deznan și Francisc Wertman sînt utemiști. După ce au terminat Școala profesională de comerț, ei au continuat să învețe din experiența tovarășei Ecaterina Rosenblau, responsabila magazinului, care lucrează de mult timp în comerț, de la cursurile pe care le urmează și chiar din exigența mereu mai mare a cumpărătorilor. Brigada lor de bună deservire — prima înființată în oraș în cadrul „O.C.L. produse industriale" — deține steagul de brigadă fruntașă.

Întotdeauna membrii brigăzii vin mai devreme la magazin. Primul client care intră îi găsește pregătiți, la locurile lor, cu creioanele ascuțite așezate pe boniere. E grăitor și faptul că sînt mereu atenți cu fiecare cumpărător și au o atitudine tovărășească, politicoasă.

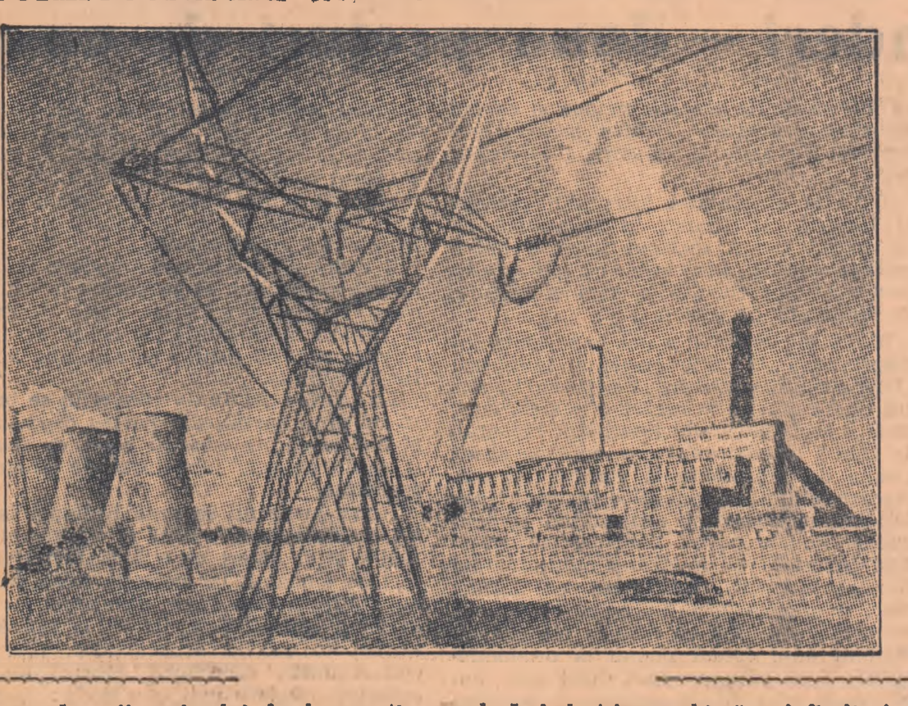
Pentru ca treaba să meargă totdeauna bine, brigada își alcătuiește săptămînal un plan de muncă pe care-l afișează în magazin. Clienții pot să vadă astfel cine răspunde de curățenie, cine de aranjarea mărfurilor și de etichetarea lor, cine de deschiderea și închiderea magazinului la timp. Acest sistem de planificare sporește spiritul de răspundere al tinerilor vînzători.

Ca urmare a sistemului lor de muncă, în luna februarie, de pildă, ei și-au îndeplinit planul de desfacere cu 122 la sută, servind aproape 1.000 de clienți.

Esențial pentru lucrătorii din acest magazin nu este însă numai faptul că au îndeplinit planul și l-au depășit cu atîtea procente, sau că au servit atîtea mii de clienți. Fiecare din oamenii care intră în magazin să cumpere ceva, devine pentru ei un prieten. Vor începe să se ocupe de el, să-l ajute să aleagă ceea ce-i mai potrivit, căutînd să evite orice nemulțumire a cumpărătorului. Mulți sînt cei care au semnat în condica de sugestii și au avut cîte o apreciere frumoasă la adresa muncii lucrătorilor din acest magazin, care le-au mulțumit astfel pentru munca lor rodnică și le-au dat sugestii cum să și-o îmbunătățească mai mult în viitor. Poate pentru că eu n-am scris în condică, mi s-a părut mai potrivit să reproduc aici, ca să le vadă toată lumea, cuvintele tovarășei Dita Jurcan, cumpărătoare din Arad: „Ar fi bine ca și celelalte magazine să ia acest frumos exemplu".

ILEANA RACOVIȚA

Termocentrala „7 Noiembrie" de la Inota

În anii regimului de democrație populară, industria maghiară a înflorit și s-a dezvoltat, datorită eforturilor muncitorilor și tehnicienilor maghiari, datorită ajutorului și colaborării frățești cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară.
În fotografie o vedere generală a termocentralei „7 Noiembrie" de la Inota.

Încheierea lucrărilor primei sesiuni a Sovietului Suprem al R. S. S. Ucrainene

KIEV 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 martie s-a încheiat lucrările prima sesiune a Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene a celei de a 4-a legislaturi.

În cadrul ședinței de încheiere a sesiunii a avut loc înmînarea solemnă a înaltei distincții guvernamentale — Ordinul Lenin — acordat R.S.S. Ucrainene cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia pentru succesele remarcabile obținute de poporul ucrainean în construcția de stat, economică și culturală.

Întîmpinat cu căldură de asistență, a luat cuvîntul K. E. Voroșilov.

Un act provocator al autorităților americane din Germania occidentală

BERLIN 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 martie a dispărut din sectorul răsăritean al Berlinului Valeri Lisikov, în vîrstă de 16 ani, elev la școala sovietică din Berlin. La cinci zile după dispariția băiatului, comandantul sectorului american din Berlin a comunicat autorităților sovietice că Valeri Lisikov ar fi cerut autorităților americane să-i acorde „azil politic".

La cererea autorităților sovietice, în sectorul american din Berlin a avut loc o întîlnire a părinților lui Lisikov cu fiul lor Valeri în prezența reprezentanților autorităților militare americane.

Un funcționar american, după ce a dat citire unei declarații ticluite, chipurile, în numele lui Valeri Lisikov, în care se solicita „azil", a cerut băiatului intimidat de americani să confirme această declarație. Valeri Lisikov a refuzat însă să confirme declarația citită în fața lui și a spus că vrea să fie lăsat să se întoarcă acasă. Cu toate acestea Lisikov nu a fost înapoiat părinților săi.

La 30 martie, înaltul comisar al U.R.S.S. în Germania, G. M. Pușkin, a adresat înaltului comisar al S.U.A. în Germania, B. Conant, o a doua scrisoare în care se arată că în cazul lui Valeri Lisikov autoritățile americane exercită o vădită constrîngere cu scopul de a smulge pe acest elev minor familiei și patriei sale.

Înaltul comisar al U.R.S.S. în Germania a cerut din nou ca Valeri Lisikov să fie înapoiat de îndată părinților lui.

Opinia publică din Germania salută recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

BERLIN 1 (Agerpres). — Presa democrată germană publică sub titluri mari hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la remiterea către guvernul Republicii Democrate Germane a tablourilor din galeria de la Dresda, salvate în timpul războiului și aflate în păstrare în Uniunea Sovietică. Ziarele subliniază că remiterea către guvernul Republicii Democrate Germane a operelor aparținînd școlilor clasice ale picturii constituie o dovadă în plus a sentimentului de prietenie pe care Uniunea Sovietică îl nutrește față de Republica Democrată Germană.

Ziarul vest-berlinez „Der Tag" scrie că știrea despre remiterea a 750 tablouri aparținînd galeriei din Dresda umple de bucurie inimile tuturor germanilor.

Agenția A.D.N. transmite declarațiile unor reprezentanți ai opiniei publice din Republica Democrată Germană care salută această hotărîre a guvernului sovietic.

După cum transmite agenția A.D.N., președintele Academiei de pedagogie din Wuppertal, prof. L. Harder, a declarat că hotărîrea guvernului sovietic constituie una din numeroasele manifestări ale năzuinței Uniunii Sovietice spre întărirea relațiilor de prietenie cu poporul german. Acest lucru, a arătat în continuare Harder, trebuie spus acelora care încearcă să justifice ratificarea acordurilor de la Paris printr-un „pericol" sovietic născocit. Consider, a subliniat Harder, că colaborarea cu Uniunea Sovietică este posibilă și necesară nu numai în domeniul artei și științei, ci și în domeniul politicii.

Ședința Prezidiului Consiliului de Miniștri al R. D. Germane

BERLIN 1 (Agerpres). — TASS transmite: Departamentul presei de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane comunică că în ședința din 31 martie a Prezidiului Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, primul ministru Otto Grotewohl a prezentat membrilor guvernului hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la remiterea tablourilor galeriei din Dresda, aflate în păstrare în Uniunea Sovietică, guvernului Republicii Democrate Germane. Consiliul de Miniștri al R.D. Germane a adoptat o hotărîre în care mulțumește guvernului sovietic în numele întregului popor.

Începerea campaniei de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena în U.R.S.S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 aprilie, în Uniunea Sovietică va începe campania de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic.

De la Comitetul sovietic pentru apărarea păcii s-a aflat că în toate orașele și raioanele au fost create comisii în sprijinul campaniei pentru strîngerea de semnături. Ele sînt alcătuite din reprezentanți ai organizațiilor sovietice, de partid, sindicale și obștești.

În ultimele zile, în numeroase orașe din U.R.S.S. au avut loc adunări consacrate apropiatei campanii pentru strîngerea de semnături pe apel.

Un nou grup de ziariști americani vizitează Uniunea Sovietică

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 martie a sosit la Moscova un grup de ziariști americani în frunte cu James Lester Wick, — coeditor al ziarului „Roanoke-Rapids Daily Herald", care apare în orașul Roanoke (statul Carolina de nord). Din grup fac parte editori, redactori și corespondenți ai unor ziare și reviste și radiodifuziune din statele Ohio, New Jersey, Maine, Texas, Tennesse, California și Pennsylvania.

Ziariștii americani intenționează să viziteze în afară de Moscova și o serie de alte orașe din Uniunea Sovietică.

Declarația lui Nehru în Camera Populară a parlamentului indian

DELHI 1 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la 31 martie în Camera Populară a parlamentului indian, primul ministru al Indiei, Nehru, a subliniat faptul că se constată o agravare a încordării în relațiile internaționale.

Nehru a condamnat organizarea de blocuri și alianțe militare. El a declarat că pactul de la Manila (pactul S.E.A.T.O. — n. r.) și recenta conferință a țărilor semnatare ale acestui pact care s-a ținut la Bangkok au avut o influență nefavorabilă asupra păcii și securității în Asia de sud-est și asupra principiului coexistenței formulat la conferința de la Geneva.

Nehru a arătat că în urma creării pactului militar la care a aderat și Anglia, Orientul Mijlociu s-a scindat în două tabere ostile. În această regiune, a spus vorbitorul, se observă o puternică indignare. El a subliniat că Egiptul, Siria și Arabia Saudită se opun cu hotărîre acestui pact.

În continuare, Nehru a relevat însemnătatea celor cinci principii proclamate de primii miniștri ai Indiei, Chinei și Birmaniei în declarațiile lor comune și a spus că „fiecare țară din lume va trebui să răspundă dacă este sau nu de acord cu aceste principii".

Scurte știri

• Între 28 și 31 martie a avut loc la Viena o conferință a ambasadorilor Austriei acreditați pe lîngă guvernele celor patru mari puteri. La terminarea conferinței s-a dat publicității un scurt comunicat în care se spune că ambasadorii Austriei din Moscova, Washington, Paris și Londra au avut un schimb de vederi cu caracter informativ, urmînd să se înapoieze la posturile lor.

• La 31 martie în cadrul ședinței ordinare a Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Kiev a avut loc solemnitatea remiterii Ordinului Lenin orașului Kiev. Capitalei Ucrainei sovietice i-a fost acordată această înaltă distincție cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia.

• După cum anunță agenția Reuter, două avioane turcești au zburat asupra unor sate siriene, situate în apropiere de frontiera turco-siriană. Din aceleași surse se face cunoscut că la 27 martie unități ale artileriei turcești de cîmp au fost masate în imediata apropiere a satului sirian Telebjiad.

PE TEME INTERNAȚIONALE

În legătură cu situația din Vietnamul de sud

Evenimentele care se petrec în ultima vreme în Vietnamul de sud, depășesc prin amploarea lor cadrul unui conflict între două grupuri ostile unul altuia.

Conflictul dintre premierul baodaist Ngo Dinh Diem și sectele religioase își are izvorul într-o serie de ciocniri care au avut loc ca urmare a politicii reacționare a guvernului instaurat cu consimțămîntul americanilor, în Vietnamul de sud. Ngo Dinh Diem, sluga docilă a Washingtonului, și-a ridicat împotriva sa imensa majoritate a populației din Vietnamul de sud. Deși este menținut la putere cu sprijinul baionetelor americane, autoritatea premierului baodaist nu depășește incinta reședinței sale.

După cum transmite agenția Associated Press, în ajunul expirării termenului ultimatumului dat de sectele feudalo-religioase primului ministru al Vietnamului de sud, prin care i-au cerut acestuia să remanieze guvernul, situația din Saigon a devenit extrem de încordată. Ngo Dinh Diem ca și liderii sectelor religioase au concentrat mari unități militare la Saigon.

Tratativele care au avut loc la 25 martie între Ngo Dinh Diem și reprezentanții sectelor religioase n-au dus la nici un rezultat.

La 26 martie, 4 miniștri din guvernul Ngo Dinh Diem și-au prezentat demisia în urma refuzului primului ministru de a proceda la remanierea cabinetului.

Bao Dai, împăratul-marionetă care-și petrece timpul pe Riviera franceză, risipind la cazinourile de la Nisa și Cannes uriașele bogății pe care le-a stors din exploatarea sîngeroasă a populației a trimis lui Ngo Dinh Diem și liderilor sectelor religioase, telegrame în care exprimîndu-și temerile în legătură cu situația din Vietnamul de sud, cere părților „să reglementeze litigiile lor politice și să pună capăt crizei". Dar apelul lui Bao Dai n-a avut nici un rezultat. În dimineața zilei din 29 martie palatul lui Ngo Dinh Diem a fost atacat de trupele sectelor religioase.

Pe străzile Saigonului circulă tancuri ale trupelor colonialiste franceze. După cum a anunțat agenția France Presse, în legătură cu situația creată în Vietnamul de sud, comandantul francez a dat ordin ca la Saigon să fie transferate puternice unități militare. Ambasada S.U.A. la Saigon a dat dispoziție personalului ei să iasă cît mai puțin pe stradă.

Agențiile de presă străine anunță că Ngo Dinh Diem a convocat la 30 martie o ședință extraordinară a Consiliului de Miniștri pentru a discuta situația creată. La Saigon au loc de asemenea consultări între generalul Lawton Collins, ministrul special al președintelui Eisenhower în Vietnamul de sud și generalul Paul Ely, comandantul șef al trupelor franceze din Indochina și Ngo Dinh Diem.

Situația încordată din această regiune a Indochinei este o urmare directă a politicii nefaste pe care o duc autoritățile franceze și guvernul Statelor-Unite după semnarea acordurilor de la Geneva cu privire la încetarea războiului în Indochina.

Indochina și mai ales Vietnamul de sud provoacă mari dureri de cap imperialiștilor americani, care au devenit de fapt adevărații stăpîni ai țării, preluînd pe rînd toate pozițiile din mîna Franței.

Evenimentele care se desfășoară în Vietnamul de sud trebuiesc privite și în lumina puternicelor contradicții franco-americane în Indochina. Este limpede, și faptele o arată pe deplin, că în timp ce Statele-Unite sprijină clica coruptă a lui Ngo Dinh Diem, Parisul este îndemnat să îndepărteze pe protejatul americanilor de la cîrma guvernului sud-vietnamez.

Într-adevăr contradicțiile dintre Franța și S.U.A. în Vietnamul de sud devin din ce în ce mai puternice. Statele Unite au preluat de pe acum acțiunea de instruire a armatei sud-vietnameze. Misiunea militară americană se va ocupa de instruirea nici un francez nu va avea dreptul să ocupe funcții de conducere în armata Vietnamului de sud. Agravarea contradicțiilor franco-americane în Vietnamul de sud s-a manifestat și mai puternic mai ales în urma călătoriei lui Dulles la Saigon. După încheierea convorbirilor sale, Dulles și-a exprimat satisfacția față de realizarea programului de înlocuire a francezilor.

Evenimentele care se desfășoară în Vietnamul de sud dovedesc de asemenea că Statele-Unite caută să zădărnicească alegerile generale care pe baza acordului de la Geneva, vor avea loc în Vietnam în 1956. Ultimele evenimente ne îndreptățesc totuși să tragem concluzia că politica americană în Vietnamul de sud suferă puternice eșecuri. Că imperialiștii americani nu pot rezolva totul cu ajutorul armelor și al dolarilor este un fapt pe care ni-l arată luptele ce se desfășoară la Saigon și atacurile sectelor religioase împotriva clicii premierului american Ngo Dinh Diem.

Ca urmare a politicii americane în Vietnamul de sud, politică dusă prin sluga sa la Saigon, crește din ce în ce mai mult împotrivirea populației împotriva actualului guvern. Împotriva lui Ngo Dinh Diem s-au ridicat pînă și acei reprezentanți ai sectelor religioase care pînă de curînd au făcut parte din guvernul său.

Poporul vietnamez dorește din toată inima unificarea pașnică a țării sale. Acordurile de la Geneva, au creat premizele în vederea realizării acestui deziderat. Populația din Vietnamul de sud sprijină lupta eroică a maselor din R. D. Vietnam care-și reconstruiesc cu succes țara. Guvernul lui Ho Și Min este simpatizat de întregul popor al Vietnamului. Pentru asta se și tem imperialiștii americani. Poporul vietnamez luptă pentru unificarea pașnică a țării și cere să se pună capăt războiului civil prin alungarea marionetei americanilor Ngo Dinh Diem.

H. IOANID

Ceremonia înmînării Premiului Internațional Stalin profesorului Prijono

DJAKARTA 1 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 martie, la Djakarta a avut loc ceremonia înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" profesorului Prijono, decan al facultății de literatură a Universității de stat din Djakarta, luptător activ pentru pace.

La ceremonia înmînării premiului au asistat reprezentanți ai cercurilor progresiste din Indonezia, membri ai Consiliului național al partizanilor păcii din Indonezia, oameni de știință și artă, membri ai parlamentului, reprezentanți ai unor ministere, conducători ai Partidului Comunist din Indonezia, în frunte cu Aidit, secretar general al Comitetului Central al partidului, conducători ai organizației S.O.B.S.I. (Federația Centrală a Sindicatelor din Indonezia), reprezentanți ai partidului național, activiști ai organizațiilor de femei, de tineret și altor organizații obștești și culturale, reprezentanți ai presei. La ceremonia înmînării premiului au fost de față D. A. Jukov, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Indonezia, Huan Ci-jen, ambasadorul Republicii Populare Chineze și reprezentanți diplomatici ai altor state.

Ceremonia a fost deschisă cu imnul național al Indoneziei. Astrovinato, vicepreședinte al Comitetului partizanilor păcii din Indonezia, a dat apoi cuvîntul lui N. S. Tihonov, președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii.

După cuvîntarea lui N. Tihonov, s-a dat citire hotărîrii din 18 decembrie 1954 a Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", cu privire la decernarea acestui premiu profesorului Prijono. În sală au răsunat aplauze furtunoase și îndelungate, cînd N. Tihonov a înmînat profesorului Prijono medalia de aur și diploma de laureat.

Laureatul a fost felicitat de profesorul Cijan Ciju-som, șeful secției de limbă chineză a Facultății de filologie a Universității de stat, de cunoscutul poet indonezian Rival Apin, de doamna Sutrasno, membră a parlamentului din partea partidului național al Indoneziei, de Augusdin, președintele societății studenților din Indonezia, de pictorul Henk Ngantung, de Sukatno, conducătorul organizației „Tineretul popular" de Njono, secretarul general al Consiliului național al organizației S.O.B.S.I.

În încheiere, președintele a dat citire telegramelor de salut trimise de președintele parlamentului, Sartono, de ministrul Justiției, Djody Gondokusumo, de ministrul Apărării, J. Kusumasumanta și de ministrul Agriculturii, Sadjarwo.

În aplauzele furtunoase ale asistenței, profesorul Prijono, laureat al Premiului Internațional Stalin, a luat cuvîntul pentru a răspunde la felicitările primite.

Cuvîntarea profesorului Prijono

Vă închipuiți, desigur, ce sentimente mi-au umplut inima acum cîteva luni, cînd am aflat că mi s-a acordat marea cinste de a fi inclus pe lista persoanelor distinse cu Premiul Stalin pentru pace, pe 1954.

După părerea tuturor tovarășilor mei, acest premiu trebuie considerat ca o recunoaștere pe plan internațional a mișcării indoneziene pentru apărarea păcii, ca parte integrantă a măreței mișcări condusă de Consiliul Mondial al Păcii, în frunte cu cunoscutul om de știință francez, profesorul Joliot Curie. Consider că acest premiu reprezintă nu numai o înaltă apreciere și recunoaștere a activității Comitetului național al partizanilor păcii din Indonezia, ci și un stimulent pentru o muncă și mai activă.

Stimate domnule Tihonov! Întorcîndu-vă în Uniunea Sovietică, vă rog să transmiteți tuturor membrilor Comitetului sovietic pentru apărarea păcii și membrilor Comitetului pentru decernarea premiilor internaționale Stalin recunoștința noastră comună pentru înalta cinste acordată unuia dintre membrii Comitetului național al partizanilor păcii din Indonezia. Vă rog să mă credeți că apreciem mult această mare cinste și o privim ca pe un imbold la o activitate și mai intensă în favoarea unei păci echitabile în întreaga lume. Transmiteți de asemenea recunoștința noastră poporului sovietic pentru sprijinul moral pe care ni-l acordă. (Aplauze furtunoase, îndelungate).

Cu privire la schimbul de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S.

În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 31 martie la Departamentul de stat, corespondentul din Washington al agenției TASS a pus lui Suydam, reprezentant al Departamentului de stat, următoarea întrebare: „În ce stadiu se află examinarea chestiunii puse de guvernul sovietic cu privire la atitudinea guvernului S.U.A. față de propunerea de a se proceda la un schimb de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A.? La această întrebare reprezentantul Departamentului de Stat a răspuns următoarele: „Noi discutăm acum această chestiune și credem că în curînd ne vom putea pronunța asupra ei. Este tot ce vă pot spune în această privință".

Reprezentanții presei au pus apoi lui Suydam o serie de alte întrebări.

Motivîndu-și răspunsul, Suydam a spus: „Am încercat să explic că noi nu am luat încă o hotărîre definitivă în problema importantă dacă trebuie sau nu întreprinsă o asemenea călătorie. Am încercat de asemenea să arăt că noi privim favorabil acest schimb de delegații dacă s-ar putea proceda astfel încît să fie util atît pentru vizitatori cît și pentru oamenii noștri".

La întrebarea dacă se poate spune că Statele Unite aprobă în principiu un schimb de delegații, Suydam a răspuns: „Nu aș dori să fac precizări deoarece va sosi momentul cînd se va lua o hotărîre în această problemă.

Nu aș vrea să creez impresia că noi am luat o hotărîre dar că nu am adus-o imediat la cunoștința Guvernului Sovietic". În continuare el a adăugat: „Aș dori să arăt că dificultățile, dacă ele există, privesc nu însăși ideea ci unele amănunte pe care noi am dori să le lămurim definitiv înainte de a lua legătură cu Uniunea Sovietică".

La întrebarea în ce constau aceste amănunte, Suydam a răspuns: „Multe din aceste amănunte ne privesc pe noi înșine și rînduielile din țara noastră". El a refuzat să precizeze care anume sînt aceste amănunte.

Isterie atomică sub formă de bere...

S-ar părea curios titlul rîndurilor de mai jos, mai ales pentru specialiștii adepți ai halbelor și ai țapilor de bere. E cunoscută berea blondă și neagră care fiecare mai are o subcategorie: cu guler și fără.

Desigur însă că există specific național și în domeniul berii. Nu se știe cu exactitate care or fi gusturile americanilor în această chestiune, dar despre berea „made în U.S.A.", ne-au sosit știri interesante. Și despre aceasta vrem să vorbim. Ea nu este o băutură oarecare, ci bere care este menită să încețoșeze mintea, să ducă la isterie prin reclama care i se face. Ea se vinde la orice bar american: marca Cott, calitate garantată, care își răspîndește berea în sticle ce poartă etichete ca cea de mai sus. Pe partea stîngă a etichetei scrie clar, după ce se proslăvește conținutul sticlei: „După o explozie atomică, conținutul acestei sticle poate fi consumat fără pericol, dacă sticla este cu grijă spălată înainte de a o deschide".

(Textul reprodus mărit sub etichetă).

Iată isteria atomică prezentată sub forma unei reclame. Ei e destinat să întunece mințile, să obișnuiască pe americanul care a venit să-și bea berea cu inevitabilitatea războiului atomic. Zilnic milioane de sticle cu astfel de etichete pleacă spre Pittsburg sau Chicago. Cu perseverență diabolică, peste tot îi sînt prezentate americanului de rînd, obsedant, cuvintele „război atomic"

la băutul berii;

în școală unde se organizează exerciții de „apărare anti-atomică";

la magazine de copii, unde se vînd plăcuțe inatomizabile, supremă consolare pentru părinții care și-ar pierde ce au mai scump pe lume;

la librărie unde poți cumpăra un mic manual editat de guvern în care populația este sfătuită să sape adăposturi; în presă unde se publică declarația lui Patterson, șeful direcției federale a apărării civile care și el sfătuiește pe americani să-și construiască adăposturi subterane. Grijuliu, el îndeamnă populația să adune provizii pentru 5—6 zile întrucît, zice mister Patterson, pentru americani „este mai bine să se bage în pămînt și să se roage". Da, acesta este visul vînzătorilor de „bere inatomizabilă" — oameni transformați în cîrtițe, trăind în întuneric și privind mereu spre cer, uitînd de pămîntul păcătos pe care trăiesc și care cred că bomba atomică sfințită de papă va răspîndi în lumea întreagă civilizația ce a avansat de la coca-cola și spasmodica mișcare a rumegării „chewing-gumului" la berea Cott.

Numai că americanul de rînd, băutor și nebăutor de bere, nu dorește ca țara sa să se transforme într-un vast ospiciu pe care îl întrevede de pe urma isteriei atomice, ziarul „Post Dispatch" cînd scrie: „Pentru psihiatri se naște o problemă: ce se va întîmpla cînd populația unei țări întregi va deveni pacienta lor". Aceasta nu se va întîmpla.

Ospiciile alimentate cu bere Cott sînt destinate celor care propagă isteria atomică, și care în fapt se dovedesc a fi ei bolnavi în delir. Și au și un înaintaș: pe Foresthal".

M. BOGDAN

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă:

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 13 (334)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: Țările de democrație populară pe drumul victorios spre socialism.
* * * Să zădărnicim planurile criminale ale atomiștilor!
* * * Răspunsul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebarea corespondentului Agenției TASS.
* * * Răsunetul internațional al răspunsului dat de N. A. Bulganin corespondentului Agenției TASS.
MAX REIMANN: Poporul german respinge acordurile de la Paris.
* * * Poporul Franței nu va înceta lupta împotriva politicii de pregătire a unui război — Declarația Partidului Comunist Francez.
* * * Revista presei — Mișcarea cooperatistă în satul chinez.
BELLA ILLES: Glorioasa aniversare (La cea de-a zecea aniversare a eliberării Ungariei).
FEDERICO ROSSI: Lupta împotriva sectarismului — una din cele mai importante sarcini ale Partidelor comuniste și muncitorești.
JOSÉ IRIBARREN: Crește organizarea și unitatea patrioților din Chile.
GUY BESSE: Pentru apărarea școlii și învățămîntului public (Critică și bibliografie).
JAN MAREK: Note politice — Un amestec grosolan în treburile interne ale Siriei.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L. Prețul 40 bani.

Cultură fizică și sport

Campionatul categoriei A. la fotbal

Astăzi după amiază, cu începere de la ora 16, va avea loc pe stadionul Republicii întîlnirea de fotbal dintre echipele C.C.A. și Flacăra Ploești, contînd pentru etapa a V-a a campionatului categoriei A.

Dat fiind importanța acestui joc, posturile noastre de radio vor transmite repriza a II-a, cu începere de la ora 16,55. Transmisiunea se va face pe programul I.

★

Duminică sînt programate restul jocurilor din cadrul etapei a VI-a. În Capitală pe stadionul „23 August" echipa Progresul București va primi vizita echipei clujene Știința. Desfășurarea reprizei a II-a a întîlnirii de fotbal dintre echipele Progresul București și Știința Cluj se va transmite cu începere de la ora 17 pe posturile noastre de radio. Transmisiunea se va face pe programul II.

În țară vor avea loc meciurile: Petroșani: Minerul Petroșani — Dinamo București; Timișoara: Locomotiva — Avîntul Reghin: Tg. Mureș: Locomotiva — Locomotiva Constanța; Arad: Flamura Roșie — Dinamo Orașul Stalin.

Întîlnirea de șah R. P. R.-Franța

La 7 aprilie va începe în Capitală întîlnirea internațională de șah dintre echipele selecționate ale R.P.R. și Franței, care se va desfășura la 10 mese în două ture.

În vederea acestei întîlniri lotul șahiștilor din R.P.R. s-a pregătit cu intensitate. Din lotul echipei romîne fac parte maeștrii internaționali dr. O. Troianescu și I. Bălănel, E. Costea, V. Ciocîltea, P. Seimeanu, P. Voiculescu, B. Soos și alții.

Din echipa Franței vor face parte maeștrii Muffang, Burnștein, finalista campionatului mondial feminin, Chaude de Silans și alți jucători de valoare

Tinerii noștri boxeri la Varșovia

Vineri dimineața a părăsit Capitala cu avionul, plecînd la Varșovia, echipa de box a tineretului din R.P.R. Boxerii romîni vor susține în R. P. Polonă două întîlniri prietenești cu echipa tineretului polonez. Prima întîlnire va avea loc la 3 aprilie la Wroclav.

Din lotul echipei boxerilor romîni fac parte G. Negrea, I. Bora, M. Trancă, P. Dobre, C. Iordache, V. Mariuțian și alții. Antrenorii echipei sînt Lucian Popescu și Gheorghe Popescu.

Campionatele mondiale de tenis de masă

La 16 aprilie vor începe la Utrecht în Olanda campionatele mondiale de tenis de masă pe anul 1955 la care vor participa aproape 700 de sportivi din peste 30 de țări.

Campionatele vor fi deschise cu jocurile pe echipe pentru cupa „Corbillon" și cupa „Swaythling". După cum s-a mai anunțat echipa feminină a R.P.R. face parte din grupa I, în competiția pentru cupa „Corbillon" împreună cu echipele R.P. Ungare, R.P. Bulgaria, Danemarcei, Iugoslaviei, Belgiei, Scoției și Pakistanului.

În competiția masculină pentru cupa „Swaythling", reprezentativa R.P.R. face parte din grupa a IV-a, alături de echipele Angliei, Germaniei, Spaniei, Elveției, Libanului, Saarului și Țării Galilor.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Traviata; Teatrul de Stat de Operetă: Lăsați-mă să cînt; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): O scrisoare pierdută (ora 15), Cei din Dangaard (seara); Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Studio): Liceenii (ora 15) Citadela sfărîmată (seara); Teatrul Municipal: Afaceriștii; Teatrul Armatei (Sala din Bd. Magheru): Invazia; Teatrul Armatei (Sala din Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; Teatrul Tineretului: Drumul soarelui; Studioul actorului de film „C. Nottara": Cei ce caută fericirea; Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Tania; Ansamblul de Cîntece și dansuri C.C.S.: Spectacol de cîntece și dansuri.

CINEMATOGRAFE: Patria, Republica, București, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Libertății: Directorul nostru și Pui de șoimi; I. C. Frimu, Tineretului, Al. Popov, Aurel Vlaicu: Poteci primejdioase; Maxim Gorki: Parada tineretii și Umor pe sfori; Timpuri Noi: Călirea copiilor mici, Sportul sovietic nr. 11, Pionieria nr. 12, Actualitatea în imagini, Noutățile zilei și Aleonușca și frățiorul ei (desen animat în culori); Elena Pavel, Vasile Roaită, Miorița, 23 August: Chemarea destinului; Lumina, Mihail Eminescu, Gh. Coșbuc: Vrăjitoarele: Victoria: Căderea Berlinului (seria a II-a); 8 Martie, Munca: Nunta n-a avut loc; Unirea: Kalin Vulturul; Cultural: Ordinul Anna; C. David: Fără acoperiș, Umor pe sfori; Al. Sahia: Un vals vienez; Flacăra: Ne-am întîlnit undeva; T. Vladimirescu, Moșilor: Mascarada; Arta: Expresul de Nürnberg și Gelozia, bat-o vina; Popular: Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; Donca Simo: Aventurile vasului Bogatîr.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".